

Муслмон қўрғони

Қуръон ва Суннатдан
дуо ва зикрлар

[Ўзбекча – Uzbek – الأوزبكي]

Доктор Саид ибн Али ибн Ваҳб
ал-Қахтоний

Мутаржим: Абдуллоҳ Шариф
Мухаррир: Абу Абдуллоҳ Шоший

حِصْنُ الْمُسْلِمِ

من أذكار الكتاب والسنة

[الأوزبكي – Uzbek – Ўзбекча]

د. سعيد بن علي بن وهب القحطاني

ترجمة: عبد الله شريف

مراجعة: أبو عبد الله الشاشي

Муқаддима

Муаллиф Оллоҳ таолога ҳамду сано-лар, Унинг суюкли пайғамбари Муста-фо соллаллоҳу алайҳи ва салламга дурудду саловотлар ва саломлар айтган-ларидан сўнг, бу китобга қисқача баён бериб айтадиларки: Бу рисола «Қуръон ва ҳадисдан олинган зикр, дуо ва дам солиш йўли билан даволаш», деб номланган китобимнинг мухтасаридир. Бу рисолада ана шу китобимдан фақат зикрга оид мавзуларнигина келтирдим. Тоинки сафарларда ҳам ўқиб юрилган-да китобчани кўтариб юриш осон бўлсин. Ихтисор қилишда ҳадиснинг ровийларини зикр қилмай, балки унинг матнини бевосита келтириш билан чегараландим. Ва ҳадиснинг таҳрижи-

да, яъни унинг асл манбаларига нисбатлашда ҳадис китоблар тўплами бўлган асл манбаълардан битта ёки иккитасига ишора қилишгагина кифояландим. Кимда-ким бу ҳадисларнинг ровийлари билан танишмоқчи бўлса, ёки бу ҳақда янада кўпроқ маълумотга эга бўлишни истаса, ана шу манбаларга мурожаат қилсин.

Оллоҳ таолодан Унинг чиройли исмлари ва олий сифатларини васила қилиб, бу амалимни Ўзига холис қилишини ва кўзим очиклигида ҳам, вафотимдан кейин ҳам шахсан ўзимга, сўнг бу китобни ўқиган ёки чоп этган, ёки уни нашр қилишга ҳиммат қилган ҳар бир мўмин-мусулмон биродаримга манфаатини етказишини сўрайман. Зеро, У зот бу нарсанинг валийси ва унга қодирдир. Ва Пайғамбаримиз

Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва салламга, у зотнинг аҳли аёллари-ю зурриётларига ва саҳобаи киромларига, ҳамда уларга яхшилик билан эргашган ҳолда қиёматгача келадиган барча мўминлар учун Оллоҳ таолонинг салавоту саломлари бўлсин.

Муаллиф Саид ибн Ваҳф ал-Қахтоний

Ҳижрий 1409 йил сафар ойи.

Зикрнинг фазилати

Бу ҳақда Оллоҳ таоло Қуръони Карим-да шундай марҳамат қилади:

﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾

«Бас, Мени эслангиз, Мен ҳам сизларни эслайман ва Менга шукр қилингиз ва Мени инкор қилмангиз!»¹

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾

«Эй мўминлар, Оллоҳни кўп зикр қилинглар!»²

¹ Бақара: 152

² Ахзоб: 41

﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً
وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾

«Оллоҳни кўп зикр қилгувчи эркеклар ва (Оллоҳни кўп) зикр қилувчи аёллар — улар учун Оллоҳ мағфират ва улуғ мукофот (яъни жаннат) тайёрлаб қўйгандир».¹

﴿وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ
الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ
الْغَافِلِينَ﴾

«Парвардигорингизни ичингизда ёлвориб, қўрқиб, дилдан эртаю кеч ёд

¹ Ахзоб: 35

қилинг ва гофил кимсалардан бўлманг».¹

وقال ﷺ: [مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ، وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ، مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ]

Пайғамбар алайҳиссалом айтадиларки: «Роббисини зикр қиладиган киши билан зикр қилмайдиган кишининг мисоли, гўё тирик билан ўлик кабир».²

وقال ﷺ: [أَلَا أُنبِئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ أَنْ

¹ Аъроф: 205

² Бухорий ва Муслим.

تَلَقُوا عَدُوَّكُمْ فَتَضَرَّبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا
 أَعْنَاقَكُمْ؟ قَالُوا بَلَى. قَالَ: ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى]

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдиларки: «Сизларга амалларингиз ичида энг яхшисини, Оллоҳнинг хузурида энг покизасини, даражаларингизни кўтарувчисини, тилло ва кумушлар инфоқ қилишларингиздан ҳам ва душманларингизга тўқнашиб, уларнинг бошларини таналаридан, улар ҳам сизларнинг бошларингизни танангиздан жудо қилишларидан ҳам афзал бўлганини хабарини берайми?» Саҳобалар: «Ҳа, албатта!», дедилар. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи

ва саллам: «Оллоҳ таолони зикр қилишдир!», дедилар.¹

وقال ﷺ: [يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ، ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ، ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شِبْرًا، تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا، تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً]

Пайғамбар алайҳиссалом айтадиларки: «Оллоҳ таоло айтади: «Мен бандамнинг ўйидаман, агар Мени зикр қилса, Мен у билан биргаман. Агар Мени ичида ёдига олса, Мен ҳам уни

¹ Термизий ва Ибн Можа.

нафсимда ёдимга оламан. Агар Мени бир жамоа орасида эсласа, Мен ҳам уни ўша жамоадан афзалроқ жамоа ичида эслайман. Агар у Менга бир қарич яқинлашса, Мен унга бир газ яқинлашаман. Агар у Менга бир газ яқинлашса, Мен унга бир қулоч яқинлашаман. Агар у Менга юриб келса, Мен унга югуриб бораман».¹

[وعن عبد الله بن بسر رضي الله عنه أن رجلاً قال: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ شَرَائِعَ الْإِسْلَامِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ، فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبَّهُ بِهِ. قَالَ: لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ]

¹ Бухорий ва Муслим. Бухорийнинг лафзи.

Абдуллоҳ ибн Буср разияллоҳу анҳу ривоят қилиб айтадиларки, бир киши: «Ё Расулуллоҳ! Менга Ислом аҳкомлари кўпайиб кетди, сиз менга бирор амални ўргатинг, мен унга қаттиқ амал қилайин!», деди. Шунда у зот: «Ҳамиша тилинг Оллоҳнинг зикрида бўлсин!», дедилар.¹

وقال ﷺ: [مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ: ﴿الْم﴾ حَرْفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلَا مٌ حَرْفٌ، وَمِثْمٌ حَرْفٌ]

Яна Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдиларки: «Кимки Оллоҳнинг

¹ Термизий ва Ибн Можа. Албоний саҳиҳ деган.

китобидан бир ҳарфни ўқиса, унга бир ҳасана, яъни битта савоб бордир. Ҳасана эса, ўн баробарича кўпаяди. Мен Алиф, Лом, Мим бир ҳарф, демайман, балки «Алиф» ўзи бир ҳарф, «Лом» бир ҳарф, «Мим» ҳам бир ҳарфдир!».¹

أوعن عقبه بن عامر رضي الله عنه قال: خرج رسول الله ﷺ ونحن في الصفّة، فقال: ((أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ، أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ، فَيَأْتِيَ مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِثْمٍ وَلَا قَطِيعَةٍ رَحِمٍ))؟ فقلنا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نُحِبُّ ذَلِكَ. قَالَ: ((أَفَلَا يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمَ، أَوْ يَقْرَأَ آيَتَيْنِ مِنْ

¹ Термизий. Албоний саҳиҳ деган.

كِتَابِ اللَّهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَثَلَاثٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ
ثَلَاثٍ، وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ، وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ
الْإِبِلِ» [

Уқба ибн Омир разияллоҳу анхудан ривоят қилинади, айтадиларки: «Бир куни биз суффада ўтирган эдик, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам уйларидадан чиқиб келиб, шундай дедилар: «Сизларнинг қайси бирингиз ҳар куни Бутҳон ёки Ақиқ водийсига бориб, маъсиятга қўл урмаган ва қариндош-уруғчиликни ҳам узмаган ҳолда, у ердан ўрқачлари катта-катта бўлган, иккитадан туя олиб келишни хоҳлайди?», дедилар. «Биз, ҳаммамиз хоҳлаймиз!», дедик. Шунда у зот айтдиларки: «Сизларнинг бирингиз масжидга бориб, Оллоҳнинг кито-

бидан икки оят ўрганмайдими? Ёки ўқимайдими? Бу унинг учун икки туядан афзалдир. Уч оят эса учта туядан яхшидир. Тўртаси, тўрт туядан ва ҳоказо».¹

وقال ﷺ: [مَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ، كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِرَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجِعًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِرَةٌ]

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтадиларки: «Кимда-ким бир жойга ўтириб, у ерда Оллоҳнинг номини зикр қилмаса, унга Оллоҳ таоло тарафидан интиқом бўлади. Ва бир жойга ётганда ҳам у ерда Оллоҳнинг исмини ёдга олмаса, унга

¹ Муслим.

Оллоҳ таоло тарафидан интиқом бординир».¹

وقال ﷺ: [مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فِيهِ، وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ تِرَةٌ، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ، وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ]

Яна у зот айтадиларки: «Бир қавм бир йиғинда Оллоҳнинг номини зикр этмай ўтирсалар ва Унинг Расулига салавоту саломлар йўлламасалар, албатта улар учун Оллоҳ тарафидан интиқом бординир. Оллоҳ хоҳласа уларни азоблайди, хоҳласа мағфират қилади».²

¹ Абу Довуд.

² Термизий.

وقال ﷺ: [مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا
يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا قَامُوا عَنْ مِثْلِ جِيفَةِ حِمَارٍ،
وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةٌ]

Яна у зот айтадиларки: «Қайсики қавм йиғилган ўринларидан Оллоҳ таолони зикр қилмай кўзгалар эканлар, албатта улар эшак ўлимтигига ўхшаш нарсанинг устидан тургандек бўладилар, яъни унинг гўшtidан танавул қилгандек бўладилар ва бу улар учун ҳасратнадомат бўлур».¹

¹ Абу Довуд.

1 - أَذْكَارُ الْأَسْتَيْقَاطِ مِنَ النَّوْمِ

1. Уйқудан уйғонгандан сўнг айтиладиган дуолар

1 - [الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ

النُّشُورُ]

1-1. «Бизни ўлдиргандан сўнг қайта тирилтирган Оллоҳга ҳамду санолар бўлсин. Қайта тирилиш Унинг хузуригадир».¹

2 - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ

وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ

اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا

¹ Бухорий ва Муслим.

حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي

2-2. «Оллоҳдан ўзга илоҳ йўқ, У ёлғиз шериксиз зотдир. Барча мулк Уникидир, ҳамдлар ҳам Унга хосдир ва У ҳамма нарсага қодир зотдир. Оллоҳ айбу нуқсондан покдир, ҳамду санолар Унга хосдир ва Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ. Оллоҳ буюқдир. Кучқудрат ҳам ёлғиз олий ва улуғ Оллоҳ мадади иладир. Роббим мени мағфират қилгил».¹

3 - [الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي فِي جَسَدِي، وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ]

¹ Бухорий ва Ибн Можа.

3-3. «Менинг жисмимга офият ато этган, менга руҳимни қайтарган ва Ўзининг зикрига мени қодир қилган Оллоҳга ҳамдлар бўлсин».¹

4 - ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ * الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ * رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ * رَبَّنَا إِنَّنا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ *

¹ Термизий.

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ* فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ
أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْشَىٰ
بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ
دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ
عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ*
لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ* مَتَاعٌ قَلِيلٌ
ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيُسَّ الْمِهَادُ* لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا
رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ* وَإِنَّ
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا
أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا

قَلِيلًا أَوْلِيكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ* يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا
 وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿

4-4. Бу оятлар Оли Имрон сурасининг охирги оятларидан бўлиб, уларнинг маънолари:

«190. Осмонлар ва Ернинг яралишида, ҳамда кеча ва кундузнинг алмашилиб туришида, ақл эгалари учун (бир яратувчи ва бошқариб тургувчи зот мавжуд эканлигига) оят-аломатлар борлиги шубҳасиздир. 191. Улар турганда ҳам, ўтирганда ҳам, ётганда ҳам Оллоҳни эслайдилар ҳамда, осмонлар ва Ернинг яралиши ҳақида тафаккур қилиб (дейдилар): «Парвардигоро, бу (борлик)ни беҳуда яратганинг

йўқ! Сен (беҳуда бирон иш қилиш айбидан) поксан! Ўзинг бизни жаҳаннам азобидан асрагил! 192. Парвардигоро, албатта Сен кимни жаҳаннамга киритсанг, муҳаққақ уни расво қилурсан. Ва бундай золимлар учун ҳеч қандай ёрдамчи йўқдир. 193. Парвардигоро, албатта биз: «Парвардигорингизга иймон келтирингиз!» — деб иймонга чорлаган жарчи (Муҳаммад алайҳиссаломнинг нидоларини) эшитдигу ий-мон келтирдик. Парвардигоро, бизнинг гуноҳларимизни мағфират қил, қилган ёмонликларимизни (саҳифайи аъмолимиздан) ўчиргил ва бизларни яхшилар билан бирга ўлдир! 194. Парвардигоро, бизларга пайғамбарларинг орқали ваъда қилган нарсаларингни (жаннат, мағ-

фират, висолингдан бахраманд этиш каби неъматларингни) ато қил ва бизларни Қиёмат кунда расво қилмагил! Албатта, Сен ваъданга хилоф қилмагайсан. 195. Бас, Парвардигорлари уларнинг дуоларини ижобат қилиб (деди): «Албатта Мен сизлардан бирон амал қилгувчи эркак ё аёлнинг амалини зое қилмагайман. Зеро бировингиз бировингиздандирсиз. (Яъни эркак аёлдан, аёл эркакдан дунёга келган). Бас, ватанларидан ҳижрат қилган, диёрларидан қувилган, менинг йўлимда азиятлар чеккан ва (менинг йўлимда) жанг қилиб, қатл этилган зотларнинг қилган гуноҳларини ўчиргайман ва уларни Оллоҳ ҳузуридан савоб — мукофот қилиб тағларидан дарёлар оқиб турадиган

боғларга киритурман. Ва энг гўзал савоб — мукофот Оллоҳнинг ҳузуридадир». 196. Сизни кофирларнинг шаҳарларда кезишлари алдаб қўймасин! 197. (Бу елиб-югуриш, ғолибона кезишлар) озгина матодир. Сўнгра жойлари жаҳаннам бўлгай! Нақадар ёмон жой у! 198. Аммо Парвардигорларидан қўрққан зотлар учун Оллоҳ ҳузуридан зиёфат бўлмиш — тағларидан дарёлар оқиб тургувчи боғлар бордирки, улар бу боғларда абадий қолажаклар. Яхшилар учун Оллоҳ ҳузуридаги нарса (яъни савоб-ажр кофирларнинг муваққат кайф-сафоларидан) афзалроқдир. 199. Албатта аҳли китоб ичида Оллоҳга ҳамда сизларга нозил қилинган ва ўзларига нозил қилинган нарсаларга иймон келти-

рувчи, Оллоҳга итоат қилиб бош эгувчи, Оллоҳнинг оятларини озгина қийматга сотиб юбормайдиган зотлар ҳам бор эканлиги аниқравшандир. Ана ўшалар учун Парвардигорлари ҳузурида ажру савоб бордир. Албатта Оллоҳ тезда ҳисоб-китоб қилгувчи зотдир. 200. Эй мўминлар, сабр қилингиз ва сабру тоқат қилишда (кофирлардан) устун бўлингиз ҳамда доимо (кураш — жиход учун белингиз боғлиқ ҳолда) ҳозир бўлиб турингиз! Ва Оллоҳдан кўрқингизким, (шунда) шояд нажот топгайсизлар»!

2- دُعَاءُ لُبْسِ الثَّوْبِ

2. Кийим кийиш дуоси

5 - [الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا (الثَّوبَ)
وَرَزَقْنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ...]

5. «Менга бу кийимни кийдирган ва уни менга менинг куч-қудратимсиз насиб этган Оллоҳга ҳамдлар бўлсин».¹

3 - دُعَاءُ لُبْسِ الثَّوبِ الْجَدِيدِ

3. Янги кийим кийганда ўқиладиган дуо

6- [اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ مِنْ
خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا
صُنِعَ لَهُ]

¹ Насоий, Абу Довуд, Термизий ва Ибн Можа. Албоний «Ирвоул ғолил»да ҳасан деган.

6. «Парвардигоро! Ўзинга ҳамдлар бўлсинки, Сен бу либосни менга кийдирдинг. Мен Сендан унинг ва у унинг учун қилинган нарсанинг яхшилигини сўрайман ва Сендан унинг ва у унинг учун қилинган нарсанинг ёмонлигидан паноҳ тилайман».¹

4 - الدُّعَاءُ لِمَنْ لَبَسَ ثَوْباً جَدِيداً

4. Янги кийим кийган кишига айтиладиган дуо

7 - [ثُبِّلِي وَيُخْلِفَ اللَّهُ تَعَالَى]

7-1. «Кийимингиз эскириб, Оллоҳ таоло яна янгисини насиб этаверсин».²

¹ Абу Довуд, Термизий ва Бағовий.

² Абу Довуд, Ибн Можа ва Бағовий.

8 - [الْبَسْ جَدِيداً وَعِشْ حَمِيداً وَمُتْ شَهِيداً]

8-2. «Янги кийинг, мақтовли яшанг ва шаҳид бўлиб дунёдан кўз юминг!».¹

5 - مَا يَقُولُ إِذَا وَضَعَ ثَوْبَهُ

5. Кийимини ечганда ўқийдиган дуо

9 - [بِسْمِ اللَّهِ]

9. «Бисмиллаҳ (яъни Оллоҳ номи ила ечаман)».²

¹ Ибн Можа ва Бағовий.

² Термизий ва бошқалар. Албоний «Ирвоул голил»га қаранг.

6 - دُعَاءُ دُخُولِ الْخَلَاءِ

6. Ҳожатхонага киришдан аввал ўқиладиган дуо

10 - [بِسْمِ اللَّهِ] اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ
وَالْخَبَائِثِ

10. «Бисмиллаҳ, (Оллоҳнинг номини
ёдга олиб кираман.) Парвардигоро!
Мен Сендан эркагу аёл жинлардан
паноҳ беришингни сўрайман».¹

7 - دُعَاءُ الْخُرُوجِ مِنَ الْخَلَاءِ

7. Ҳожатхонадан чиққан- дан сўнг ўқиладиган дуо

¹ Бухорий ва Муслим. Дуонинг бошидаги
«бисмиллаҳ» сўзини Саид ибн Мансур ривоят
қилган. «Фатҳул Борий»га қаранг.

[عُفْرَانِكَ] - 11

11. «Мағфират этишингни сўрайман».¹

الدِّكْرُ قَبْلَ الْوُضُوءِ - 8

8. Таҳорат олишдан аввал ўқиладиган зикр

[بِسْمِ اللَّهِ] - 12

12. «Бисмиллаҳ (Оллоҳнинг исми билан бошлайман ёки таҳорат қилман)».²

¹ Сунан соҳиблари (Абу Довуд, Термизий, Насоий, Ибн Можа). Албоний саҳиҳ деган.

² Абу Довуд, Ибн Можа ва Аҳмад. «Ирвоул голил»га қаранг.

9 - الذِّكْرُ بَعْدَ الْفَرَاغِ مِنَ الْوُضُوءِ

9. Таҳорат олиб бўлгандан сўнг ўқиладиган зикрлар

13 - [أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ..]

13-1. «Гувоҳлик бераманки, ёлғиз Оллоҳ таолодан ўзга маъбуд йўқ ва Муҳаммад Унинг бандаси ва расулидир!».¹

14 - [اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ
الْمُتَطَهِّرِينَ]

¹ Муслим.

14-2. «Парвардигоро! Мени тавба қил-
гувчи ва таҳоратли-покиза кишилардан
қилгин».¹

15 - [سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ]

15-3. «Эй Оллоҳ! Сен айбу нуқсондан
покдирсан, барча мақтовлар Сенгадир.
Гувоҳлик бераманки, Сендан ўзга илоҳ
йўқдир. Сенга истиғфор айтиб, тавба
қиламан».²

10 - الذِّكْرُ عِنْدَ الْخُرُوجِ مِنَ الْمَنْزِلِ

10. Уйдан чиқишда ўқиладиган зикрлар

¹ Термизий.

² Насойй «Амалул явм вал-лайла». «Ирвоул
ғолил»га қаранг.

16 - [بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ]

16-1. «Бисмиллах, Оллоҳга таваккал қилдим ва куч-қудрат фақатгина Оллоҳдандир».¹

17 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ، أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ، أَوْ أُزَلَ، أَوْ أَظْلِمَ، أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ]

17-2. «Эй Оллоҳ! Мен Сендан адашишдан ёки (ўзгалар томонидан) адаштирилишимдан, тойишдан ёки тойдирилишдан, зулм қилишдан ёки зулмлаанишдан, нодонлик қилишдан ёки менга

¹ Абу Довуд ва Термизий.

нодонлик қилинишидан паноҳ бери-
шингни сўрайман».¹

11 - الذِّكْرُ عِنْدَ دُخُولِ الْمَنْزِلِ

11. Манзилга кирганда айтиладиган зикр

18 - [بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا، وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى
اللَّهِ رَبَّنَا تَوَكَّلْنَا، ثُمَّ لِيَسْلِمَ عَلَيَّ أَهْلِي]

18. «Оллоҳнинг исми ила кирдик,
Оллоҳнинг исми ила чиқдик ва Робби-
мизгагина таваккал қилдик». Сўнг
уйидагиларига салом беради».²

¹ Сунан соҳиблари.

² Абу Довуд. Аллома Ибн Боз «Тухфатул
Ахёр»да ҳасан деган. Имом Муслимнинг
«Саҳиҳ»ида келишича: «Киши уйга кираркан
киришидан олдин ва таомланишидан олдин

12 - دُعَاءُ الذَّهَابِ إِلَى الْمَسْجِدِ

12. Масжидга боришда ўқиладиган дуолар

19 - [اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، وَعَظِّمْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْنِي نُورًا، اللَّهُمَّ أَعْظِنِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي عَصَبِي نُورًا، وَفِي

Оллоҳни зикр қилса, шайтон (ўзининг гумашталарига): (бу уйда) Сизга бошпана ҳам, кечки таом ҳам йўқ экан», дейди».

لَحْمِي نُورًا، وَفِي دَمِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا،
وَفِي بَشْرِي نُورًا]

19. «Парвардигоро! Қалбимга нур ато эт! Тилимга, қулоғимга ва кўзимга ҳам нур бергин! Тепамда ва остимда, ўнг ва чапимда, олдимда ва орқамда ҳам нур қилгин! Ичимни ҳам нурга тўлдир! Ва нурни менга катта ва улкан қилгин! Мен учун нур ато қил! Ва мени нуроний қилгил! Эй Оллоҳ, менга нур бергин! Пай ва этларимда, қонимда, сочларим ва теримда ҳам нурни насиб эт!»¹

[اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا فِي قَبْرِي... وَنُورًا فِي
عِظَامِي]

¹ Бухорий ва Муслим.

«Илоҳим! Менга қабримда ҳам, суякларимда ҳам нур бергин!»¹

[وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا]

«(Илоҳим!) Менда нурни зиёда қил! Менда нурни зиёда қил! Менда нурни зиёда қил!»²

[وَهَبْ لِي نُورًا عَلَى نُورٍ]

«(Илоҳим!) Менга нур устига нур бергин!»³

¹ Термизий.

² Бухорий «Ал-Адаб ал-Муфрад». Албоний саҳиҳ деган.

³ Ибн Ҳажар «Фатхул борий».

13 - دُعَاءُ الذَّهَابِ إِلَى الْمَسْجِدِ

13. Масжидга киришда ўқиладиган дуолар

20 - [أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ]

20. Масжидга ўнг оёғи билан киради¹ ва шундай дейди: «Улуғ Оллоҳдан, Унинг карим юзи ва қадим салтанати ила тошбўрон қилинган шайтондан паноҳ беришини сўрайман».²

[بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةِ] وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

¹ Анас ибн Молик разияллоҳу анҳу айтади: «Масжидга киришда ўнг оёқ билан, чиқишда эса чап оёқ билан чиқиш суннатдир». (Ҳоким ва Байҳақий. Албоний ҳадисни ҳасан деган).

² Абу Довуд.

«Бисмиллаҳ (Оллоҳнинг исми ила кираман). Оллоҳнинг Расулига салоту саломлар бўлсин».¹

[اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ]

«Эй Оллоҳ, менга раҳмат эшикларингни очгин».²

14 – دُعَاءُ دُخُولِ الْمَسْجِدِ

14. Масжиддан чиқишда ўқиладиган дуо

¹ Биринчи қисмини Ибн Сунний ривоят қилган. Абу Довуд ривояти. Албоний ҳадисни ҳасан деган.

² Муслим.

21 - [بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، اللَّهُمَّ اعْصِمْنِي مِنَ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ]

21. Масжиддан чап оёғи билан чиқади¹
ва шундай дейди: «Бисмиллаҳ
(Оллоҳнинг исми билан чиқаман).
Оллоҳнинг Расулига салавоту салом-
лар бўлсин! Эй Оллоҳ, мен Сендан
фазли марҳаматингни сўрайман. Ило-
ҳим мени тошбўрон қилинган шайтон-
дан асрагин».²

¹ Ҳоким ва Байҳақий. Албоний ҳадисни ҳасан деган.

² Ҳоким, Байҳақий ва Ибн Можа. Албоний ҳадисни ҳасан деган.

15 - أَذْكَارُ الْأَذَانِ

15. Азон зикрлари

22 - يَقُولُ مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَذِّنُ إِلَّا فِي ((حَيِّ عَلَى الصَّلَاةِ وَحَيِّ عَلَى الْفَلَاحِ)) فَيَقُولُ: ((لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))

22-1. Азон айтилаётган вақтда азонни эшитаётган киши муаззин айтган лафзларни айнисини қайтариб туради. Фақатгина «Ҳаййа алас-солах ва ҳаййа алал-фалах» деган ўринда «Лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллаҳ», дейди.¹

Муаззин ташаххуд калимасини айтиб бўлгандан сўнг, азонни эшитган киши

¹ Бухорий ва Муслим.

куйидаги дуони ҳам ўқиса яхши бўлади:

23 - [وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا]

23-2. «Мен ҳам гувоҳлик бераманки: «Оллоҳдан ўзга барҳақ илоҳ йўқдир. У шериксиз ёлғиздир. Муҳаммад Унинг кули ва Расулидир. Оллоҳни Роббим, Муҳаммад (соллаллоҳу алайҳи ва саллам)ни Расул ва Исломни эса диним, деб тан оламан».¹

¹ Муслим.

Буни муаззин ташаҳудни айтгандан кейин айтади.¹

24 - [يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ بَعْدَ فَرَاعِهِ مِنْ إِجَابَةِ
الْمُؤَذِّنِ]

24-3. Муаззиннинг нидосига жавоб қилиб бўлгач, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламга салавоту саломлар йўллайди.² Кейин эса, қуйидаги дуони ўқийди:

25 - [اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةِ
الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَاماً
مَحْمُوداً الَّذِي وَعَدْتَهُ،] [إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ]

¹ Ибн Хузайма.

² Муслим.

25-4. «Эй ушбу комил нидонинг ва ҳозир намознинг Роббиси бўлган Илоҳим! Муҳаммад алайҳиссалоту вас-саломга васила ва фазилани насиб этгин! Уни Ўзинг ваъда қилган юксак мақтовли мақомга мушарраф қилгин! Албатта Сен ваъдага хилоф қилмас-сан».¹

26 - [يَدْعُو لِنَفْسِهِ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ فَإِنَّ
الدُّعَاءَ حِينَئِذٍ لَا يُرَدُّ]

26-5. Азон билан такбир орасидаги вақтда дуолар рад қилинмайди, шунинг учун мўмин киши бу вақтни ғанимат

¹ Бухорий. Дуонинг қавс ичидаги қисмини Байҳақий ривоят қилган. Аллома Ибн Боз «Тухфатул ахёр»да ҳадиснинг шу қисмини ҳасан деган.

билиб, Оллоҳ таолодан тилакларини сўрайди.¹

16 - دعاء الاستفتاح

16. Истифтоҳ — намознинг аввалида ўқиладиган дуолар

27 - [اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ، بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ]

27-1. «Эй Илоҳим! Мен билан хатоларим ўртасини машриқ билан

¹ Термизий, Абу Довуд ва Аҳмад. «Ирвоул голил»га қаранг.

мағрибнинг ўртасини йироқ қилганингдек узоқ қилгин. Эй Илоҳим! Мени хатоларимдан худди оппоқ либос кирлардан поклангандек пок қилгин. Эй Илоҳим! Мени хатоларимни қор, сув ва дўл билан ювгин-поклагин».¹

28 - [سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ،
وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ]

28-2. «Эй Оллоҳ! Сен айбу нуқсондан поксан, Сенинг ҳамдинг ила Сенга тасбеҳ айтдим. Сенинг исминг мубороқдир, улуғлигинг ҳам олийдир ва Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқдир».²

¹ Бухорий ва Муслим.

² Муслим ва тўрт сунаан соҳиблари.

29 - [وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي،
 وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا
 شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ
 أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ،
 ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاَعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي فَاعْفُرْ لِي ذُنُوبِي
 جَمِيعًا إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. وَاَهْدِنِي
 لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ،
 وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا
 أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ،
 وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ
 وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ]

29-3. «Осмонлару Ерни яратган Зотга ихлос ила юзимни қаратдим ва мен Унга шерик келтирувчилардан эмасман. Намозим, қурбонлигим, ҳаётим ва мамотим бутун оламлар Роббиси, шериги йўқ Оллоҳ учундир. Мен шунга буюрилганман ва мен мусулмонларданман. Эй Оллоҳ! Сен Маликсан, Сендан ўзга илоҳ йўқдир. Сен Роббимсан, мен эса Сенинг қулингман. Мен ўзимга жабр қилдим ва гуноҳларимни тан оламан. Гуноҳларимни барчасини афв эт! Зеро гуноҳларни фақатгина Ўзинг мағфират қилурсан. Мени энг гўзал ахлоқларга етакла! Чунки энг гўзал ахлоққа фақатгина Ўзинг йўллайсан! Мендан ёмон хулқларни кетказгин! Зеро ёмон хулқларни Ўзинггина кетказасан. Эй Оллоҳ! Сенинг итоатингда турувчи ва Сенинг

итоатингда бўлувчиман. Барча яхшилик Сенинг қўлингдadir. Ёмонлик эса Сенга нисбат қилинмас. Мен Сенинг мададинг ила борман ва Сенга инобат қилурман. Сен баракотли ва олийдирсан. Сенга истиғфор айтиб, тавбалар қиламан.¹

30 - [اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ. اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ]

30-4. «Эй Жаброил, Микоил ва Исрофилнинг Роббиси, осмонлару Ерни

¹ Муслим.

яратгувчиси, ғайбу ошкорни билгувчи Оллоҳ! Сен ўзинг бандаларинг ўртасидаги ихтилофда ҳукм қиласан. Мени бу ихтилофдан изнинг ила ҳаққа ҳидоятла. Албатта, Сен ўзинг хоҳлаган бандангни тўғри йўлга ҳидоят қилурсан».¹

31 - [اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا] ثلاثا [أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ: مِنْ نَفْسِهِ، وَنَفْسِهِ، وَهَمَزِهِ]

31-5. «Оллоҳ жуда улуғдир, Оллоҳ жуда улуғдир, Оллоҳ жуда улуғдир. Оллоҳга чексиз ҳамдлар бўлсин! Оллоҳга чексиз ҳамдлар бўлсин!

¹ Муслим.

Оллоҳга чексиз ҳамдлар бўлсин! Ва Оллоҳга эртаю кеч тасбеҳлар бўлсин». Ушбу дуони уч бор такрор қилади.

Оллоҳдан менга шайтоннинг васвасасидан, макри ва ҳийласидан паноҳ беришини сўрайман», дейди.¹

32 - [اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ²، أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قِيَمُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ،] وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ

¹ Абу Довуд, Ибн Можа ва Аҳмад. Шуайб Арнаут ҳасан лиғойриҳ деса, Абдулқодир Арнаут шоҳидлар билан саҳиҳ дейди. Имом Муслим ҳам Ибн Умардан шунга ўхшаш ривоятни келтирган.

² Бу дуони Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи ва саллам кечаси таҳажжуд намозига турганларида айтганлар.

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ
 لَكَ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ
 الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] [وَلَكَ
 الْحَمْدُ] [أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ
 الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ،
 وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمَحَمَّدٌ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ
 لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ
 أَنْبَتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ. فَاعْفِرْ لِي مَا
 قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ] [وَمَا
 أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي] [أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ] [وَلَا
 حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ]

32-6. «Эй Илоҳим! Сен осмонлару ернинг ва улардаги бор махлуқларнинг нуридирсан. Сенга ҳамдлар бўлсин! Сен осмонлару ер ва ундаги борликни тутиб тургувчисидирсан. Сенга ҳамдлар бўлсин! Сен осмонлару ер ва ундаги мавжудодларнинг Роббисан. Сенга ҳамдлар бўлсин! Осмонлару Ер ва ундаги ҳамма борлиқ Сенинг мулкингдир. Сенга ҳамдлар бўлсин! Сен осмонлар ва ернинг подшоҳидирсан. Сенга ҳамдлар бўлсин! Сен ҳақдирсан, ваъданг ҳам ҳақ, сўзинг ва сенга қайтиш ҳақ, жаннат ва дўзах ҳақ, Пайғамбарлар ва Муҳаммад алайҳиссалом ҳақ, қиёмат ҳақ. Илоҳим, сенга мусулмон бўлдим. Сенгагина таваккал қиламан ва Сенгагина иймон келтираман, Сенгагина инобат қиламан, Сенинг йўлингда хусуматлашаман, Се-

нинг хукмингга рози бўламан. Ўтмиш ва келажак, сиру ошкор гуноҳларимни афв эт! Аввали ҳам Ўзинг, охири ҳам Ўзингдир.! Сендан ўзга илоҳ йўқдир!»¹

17 - دعاء الركوع

17. Рукуъдаги дуолар

Оллоҳ таолони улуғлайдиган дуолар билан намозга киришгандан сўнг, Унга рукуъ қилади ва рукуъда мана бу дуоларни ўқийди.

33 - [سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ] ثلاث مرات

33-1. «Буюк Роббим покдир» — уч мартадан айтилади.²

¹ Бухорий ва Муслим.

² Сунаун соҳиблари ва Аҳмад.

34 - [سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي]

[لي]

34-2. «Парвардигоро! Сенга тасбеҳлар бўлсин! Сенинг хидоятинг-тавфиқинг ила Сенга ҳамдлар айтамиз. Илоҳим! мени мағфират қилгин».¹

35 - [سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ]

35-3. «Оллоҳ ҳар қандай айб-нуқсонлардан пок ва муқаддасдир. Оллоҳ бутун малоикалар ҳамда Жаброилнинг Роббидир».²

¹ Бухорий ва Муслим.

² Муслим ва Абу Довуд.

36 - [اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ
 أَسَلَمْتُ، خَشَعْتُ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي،
 وَعَظْمِي، وَعَصْبِي،] وَمَا اسْتَقَلَّتْ بِهِ قَدَمِي]

36-4. «Илоҳо! Сенга рукуъ қилдим.
 Сенга иймон келтирдим ва Сенга
 мусулмон бўлиб бўйинсундим. Сенга
 кулоғим, кўзим, миям, пайим хуллас,
 оёғим кўтариб турган ҳамма аъзойим
 бўйин-сунди».¹

37 - [سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكَوَتِ،
 وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظْمَةِ]

¹ Муслим, Абу Довуд, Термизий ва Насойй.
 Дуонинг қавс ичидаги қисмини Ибн Хузайма ва
 Ибн Ҳиббон ривоят қилган.

37-5. «Куч-қудрат, тамоий мулк, кибр ва улуғлик эгаси бўлган Оллоҳ айбу нуқсондан покдир».¹

18 - دعاء الرفع من الركوع

18. Рукуъдан бош кўтараётган вақт ўқиладиган дуолар

38 - [سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ]

38-1. «Оллоҳ, Ўзига ҳамд айтувчини эшитди».²

39 - [رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا

فِيهِ]

¹ Абу Довуд, Насоий ва Аҳмад. Ҳасан ҳадис.

² Бухорий.

39-2. «Паравардигоро! Сенга пок ва муборак, чексиз мақтовлар бўлсин».¹

40 – [مِلءَ السَّمَوَاتِ وَمِلءَ الْأَرْضِ، وَمَا بَيْنَهُمَا،
وَمِلءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ. أَهْلَ الشَّاءِ وَالْمَجْدِ،
أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ. اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ
لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا
الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ]

40-3. «Осмонлару Ер ва уларнинг ўртасидаги нарсалар миқдорича, яна Ўзинг хоҳлаганингча Сенга мақтовлар бўлсин! Ва Сен улуғлик ва мақтовлар соҳибидирсан. Банда айтган нарсага фақат Ўзинг ҳақлидирсан. Барчамиз Сенгагина қулдирмиз. Парвардигоро!

¹ Бухорий.

атоийингни манъ қилгувчи, Сен манъ қилган нарсани бергувчи йўқдир. Бойлик, улуғлик эгасига фойда бера олмайди. Улуғлик, бойлик Сендандир»¹.

19 - دعاء السجود

19. Сажда дуолари

41 - [سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى] ثلاث مرات

41-1. «Олий Роббим айбу нуқсонлардан покдир». Уч марта такрор қилади.²

42 - [سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ

لِي]

¹ Муслим.

² Сунан соҳиблари ва Аҳмад.

42-2. «Эй Илоҳим! Сен барча айбу нуқсондан покдирсан. Парвардигоро, Сенинг ҳамду ҳидоятинг ила тасбеҳ айтдим. Илоҳим, мени мағфират қил».¹

43 - [سُبُوْحٌ، قُدُّوْسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوْحِ]

43-3. «Оллоҳ ҳар қандай айбу нуқсонлардан пок ва муқаддас Зотдир. Оллоҳ бутун малоикалар ҳамда Рух-Жаброилнинг Роббидир».²

44 - [اللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ

أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ،

وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ]

¹ Бухорий ва Муслим.

² Муслим ва Абу Довуд.

44-4. «Илоҳо! Сенга сажда қилдим, иймон келтирдим ва мусулмон бўлиб бўйинсундим. Юзим уни яратиб, сурат ато этган ва кўзу қулоқни очган Зотга сажда қилди. Энг яхши яратувчи Оллоҳ баракотлидир».¹

45 - [سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ،
وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعِظَمَةِ]

45-5. «Куч-қудрат, тамомий мулк, кибор ва улуғлик соҳиби бўлган Оллоҳ айбу нуқсондан покдир».²

46 - [اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ: دِقَّةً وَجِلَّةً، وَأَوَّلَهُ
وَأَخْرَهُ، وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ]

¹ Муслим.

² Абу Довуд, Насоий, Аҳмад. Албоний ҳадисни саҳиҳ деган.

46-6. «Эй Илоҳим! Гуноҳларимни ҳаммасини: катта-ю кичигини, аввали-ю охирини, сиру ошкорини мағфират айла».¹

47 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ،
وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا
أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ]

47-4. «Илоҳо! Мен Сенинг ризолигинг билан ғазабингдан паноҳ сўрайман, авфу мағфиратинг ила азобингдан паноҳ тилайман. Сендан менга бўлаган —ғазабингдан- паноҳ беришингни сўрайман. Сенга бўлган сано-мақтов-

¹ Муслим.

нинг ҳисобига етолмайман. Сен ўзингга сано айтганинг кабидирсан».¹

20 - دعاء الجلسة بين السجدين

20. Икки сажда орасида ўтирганда ўқиладиган дуолар

48 - [رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي]

48-1. «Роббим! мени мағфират қил. Роббим! мени мағфират қил».²

49 - [اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي،

وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي]

¹ Муслим.

² Абу Довуд ва Ибн Можа.

49-2. «Илоҳим, мени мағфират қил, мени раҳматингга ол ва ҳидоятда қил! Мени тўғри йўлда қилиб, менга офият, ризқ ато эт, даражамни баланд қил».¹

21 - دعاء سجود التلاوة

21. Тиловат саждасининг дуолари

50 - [سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ
وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ، ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ
الْخَالِقِينَ﴾]

50-1. «Юзим, уни яратган ва унга кўз, кулоқ ато этган Зотга, Унинг куч-

¹ Сунан соҳиблари, булар ичида фақат Насоий ривоят қилмаган.

кудрати ва мадади ила сажда қилди.
«Энг яхши яратгувчи Оллоҳ муборак-
дир»».¹

51 - [اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَضَعْ عَنِّي
بِهَا وَزْرًا، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْرًا، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي
كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ]

51-2. «Илоҳо! Шу сажда сабабли менга ажр ёз ва шу сабабли бир гуноҳни ўчир! Ва мен учун уни даргоҳингда захира қил ва уни мендан худди, банданг Довуд алайҳиссаломдан қабул қилгандек қабул қилгин».²

¹ Термизий, Аҳмад ва Ҳоким. Ҳоким саҳиҳ деган. Ҳадисдаги зиёда Заҳабийга оид.

² Термизий ва Ҳоким. Ҳоким саҳиҳ деган.

22 - التَّشَهُد

22. Ташаҳҳуд дуоси

52 - [التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ،
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ،
السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ. أَشْهَدُ أَنْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ]

52. «Оллоҳга саломлар ва салавотлар ва тоййиботлар бўлсин! Эй Пайғамбар, сизга Оллоҳнинг салому раҳмати ва баракотлари бўлсин. Бизларга ва Оллоҳнинг солиҳ бандаларига ҳам салом бўлсин. Гувохлик бераманки,

Оллоҳ таолодан ўзга ҳақ маъбуд йўқ ва Муҳаммад Унинг қули ва Расулидир».¹

23 - الصلاة على النبي ﷺ بعد التشهد

23. Ташаҳуддан сўнг Пай- ғамбар алайҳиссаломга салавот айтиш

53 - [اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ،
كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ
حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ
مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ]

¹ Бухорий ва Муслим.

53-1. «Илоҳим! Муҳаммад ва унинг оиласига худди Иброҳим ва унинг оиласига раҳмат этганингдек раҳмат эт. Зеро Сен мақтовга сазовор ва улуғ зотсан. Илоҳим! Муҳаммад ва унинг оиласига худди Иброҳим ва унинг оиласига барака ато қилганингдек барака ато эт. Зеро Сен мақтовга сазовор ва улуғ зотдирсан».¹

54 - [اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ
وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ. وَبَارِكْ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ. إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ]

¹ Бухорий ва Муслим.

54-2. «Илоҳо! Муҳаммад ва унинг жуфти ҳалолларига, зурриётларига ҳам худди Иброҳимнинг оиласига салавот йўлаганингдек салавот йўлла. Ва Муҳаммадга ва унинг жуфти ҳалолларига ва зурриётларига ҳам худди Иброҳимнинг оиласига барака берганингдек барака ато эт».¹

24 - الدعاء بعد التشهد الأخير قبل

السلام

24. Саломдан аввал охирги ташаҳхуддан сўнг ўқила- диган дуолар

¹ Бухорий ва Муслим. Лафз Муслимники.

55 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ]

55-1. «Эй Илоҳим! Мени қабр азобидан, дўзах азобидан, ҳаёт ва ўлим фитнасидан ва масиҳи Дажжолнинг ёмон фитнасидан ўзинг асрагин».¹

56 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ]

¹ Бухорий ва Муслим. Лафз Муслимники.

56-2. «Эй Илоҳим! Менга қабр азобидан, масиҳи Дажжол фитнасидан, тириклик ва ўлим фитнасидан паноҳ бергин. Эй Роббим! Мени гуноҳ ва қарз балосидан ўзинг асрагин».¹

57 - [اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ]

57-3. «Эй Илоҳим! Мен ўзимга кўп жабр қилдим. Гуноҳларни фақат Ўзинг мағфират қилурсан, ҳузурингдан бўлган мағфират билан мени мағфират айла ва менга раҳм қил. Зеро Сен кечургувчи ва раҳмли зотдирсан».²

¹ Бухорий ва Муслим.

² Бухорий ва Муслим.

58 - [اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَمْتُ، وَمَا أَعْلَمْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي. أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ]

58-4. «Илоҳим! Мени ўтмиш ва келажакдаги, ҳамда сиру ошкор гуноҳларимни ва исрофларимни ва Сен мендан кўра яхшироқ биладиган мендаги -гуноҳларимни- афв қилгин. Сен аввал қилгувчи ва охир қилгувчи ҳам Сенсан. Сендан ўзга барҳақ илоҳ йўқдир».¹

¹ Муслим.

59 - [اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ]

59-5. «Парвардигоро! Сени зикр қилишда, Сенга шукр қилишда ва Сенга чиройли ибодат қилишда менга мададкор бўлгин».¹

60 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ]

60-6. «Илоҳим! Мени бахиллик ва кўрқоқликдан ўзинг асра. Хорлик ҳаётидан ва дунёнинг фитнасидан

¹ Абу Довуд ва Насоий. Албоний ҳадисни саҳиҳ деган.

хамда дўзах азобидан менга паноҳ бергин».¹

61 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ

النَّارِ]

61-7. «Илоҳим! Мен Сендан жаннатни тилайман ва дўзахдан паноҳ беришингни сўрайман».²

62 - [اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ

أَخْبِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا

عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشِيَّتَكَ

فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي

الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى

¹ Бухорий.

² Абу Довуд ва Ибн Можа.

وَالْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ
 لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ
 بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى
 وَجْهِكَ، وَالشُّوقَ إِلَى لِقَائِكَ فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ،
 وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا
 هُدَاةً مُهْتَدِينَ]

62-8. «Эй Илоҳим! Ғайбдан хабардор-
 лигинг, яратишга қодирлигинг ила
 Сендан тилайманки, агар ҳаёт мен учун
 яхши бўлса, умримни узоқ қил. Агар
 мен учун ўлим афзал бўлса, жонимни
 олгин. Парвардигоро! Мен Сендан
 ошқору ғайба ҳам Ўзингдан кўрқиш-
 ни насиб этишингни сўрайман. Розили-
 гу ғазабда ҳам ҳақ сўзни гапирадиган
 бўлишни тилайман. Камбағаллигу бой-

ликда ҳам тежамкорлик қилишни сўрайман ва туганмас неъмату, абадий шодликни беришингни сўрайман. Қазои қадарга розилик, ўлимдан кейин эса фаровон ҳаётни тилайман. Юзингни кўриш лаззатини сўрайман. Ва зарару қайғуларсиз, адаштиргувчи фитналарсиз висолингга мушарраф бўлишни тилайман. Парвардигоро! Бизларни иймон зийнати билан зийнатла ва бизларни ҳидоятда қилиб, ҳидоятга йўлловчилардан қилгин».¹

63 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ]

¹ Насоий ва Аҳмад. Албоний ҳадисни саҳиҳ деган.

63-9. «Эй Илоҳим! Эй Оллоҳ! Мен Сендан Сени яккаю ягона, Сомад — туғмаган ва туғилмаган, ҳеч ким Унга тенг бўлмаган зотлигингни -василақилиб, гуноҳларимни мағфират қилишингни сўрайман! Албатта Сен кечирувчи ва раҳмли зотдирсан».¹

64 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَّانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ]

¹ Насоий ва Аҳмад. Албоний ҳадисни саҳиҳ деган.

64-10. «Парвардигоро! Мен ҳамма ҳамдлар фақат Сенгагина эканлиги, Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқ, шериксиз, яккаю ягона илоҳ эканлигингни - васила- қилиб, Сендан тилайман, эй инъомлар соҳиби, Еру осмонларни йўқдан бор қилган Зот, улуғлик ва карам эгаси, эй мангу тирик Зот ва бутун оламларни барпо қилиб тургувчи! Мен Сендан жаннатни сўрайман ва дўзахдан паноҳ беришингни тилайман».¹

65 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ]

¹ Сунан соҳиблари.

65-11. «Парвардигоро! Мен, фақатгина Сени Оллоҳ, Сендан бошқа ҳақ илоҳ йўқ, Сен яккаю ягона, Сомад — туғмаган ва туғилмаган, Унинг тенги йўқ бўлган Зотдирсан! — деб гувоҳлик беришимни -васила- қилиб Сендан сўрайман».¹

25 - الأذكار بعد السلام من الصلاة

25. Намоздан салом бергач ўқиладиган дуолар

66 - [أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ (ثَلَاثًا) اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ،
وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ]

¹ Абу Довуд, Термизий, Ибн Можа, Насоий ва Аҳмад. Албоний ҳадисни саҳиҳ деган.

66-1. «Оллоҳдан истиғфор сўрайман», (деб 3 марта айтади.) Сўнг ушбу дуони ўқийди: «Парвардигоро! Сен Саломдирсан ва Сендандир салом ҳам. Эй улуғлик ва карам соҳиби, Сен (айбу нуқсондан) пок ва муқаддасдирсан».¹

67 - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ [ثلاثاً]،
اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ،
وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ]

67-2. «Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ, У ёлғиз, шериги йўқдир, мулк Уникидир, ҳамма ҳамдлар Унгадир ва У ҳамма нарсага қодир зотдир. Парвар-

¹ Муслим.

дигоро! Атоингни манъ қилгувчи, манъ қилганигни бергувчи йўқдир. Сенинг хузурингда бойлик ва улуғлик эгасига улуғлиги-бойлиги фойда бера олмас».¹

68 - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ التَّعَمُّةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ]

68-3. «Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ, У ёлғиз ва шериксиздир. Ҳамма мулк Уникидир, ҳамдлар ҳам Унгадир ва У ҳамма нарсага қодир зотдир. Куч-қувват ҳаммаси Оллоҳдадир. Ибодат

¹ Бухорий ва Муслим.

қилинишга Оллоҳнинг ўзи лойиқдир. Биз фақат Унинг ўзига ибодат қиламиз. Неъмат ва фазл Ундандир. Чиройли санолар Унга хосдир. Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ. Динни Унга холис қиламиз, гарчи кофирлар ёмон кўрсалар ҳам».¹

69 – [سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ (ثَلَاثًا
وثلثين) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ
الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ]

69-4. Субҳаноллоҳ, Алҳамдулиллаҳ ва Оллоҳу акбарни ўттиз уч мартадан айтиб, сўнг ушбу дуони ўқийди: «Ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар Оллоҳ бордир. У ёлғиз ва шериксиздир. Мулк Уники-

¹ Муслим.

дир, ҳамдлар ҳам Унгадир ва У ҳамма нарсага қодирдир».¹

Қуйидаги учта сурани ҳар намоздан сўнг уч мартадан ўқийди:

70 - ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ

يُولَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾،

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ

شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي

الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾،

¹ Муслим. Ҳадис давомида айтиладики: “Ким буни ҳар намоз кетидан айтса, хато-гуноҳлари агар дегниз кўпиғи қадар бўлса ҳам, мағфират қилинади”.

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِهِ
 النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي
 يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾
 بَعْدَ كُلِّ صَلَاةٍ

70-5. «1. (Эй Мухаммад), айтинг: «У — Оллоҳ Бирдир. (Яъни Унинг ҳеч қандай шериги йўқдир. У яккаю ёлғиздир). 2. Оллоҳ (барча ҳожатлар билан) кўзлангувчидир (яъни барча ҳожатлар Ундан сўралади, аммо У ҳеч кимга муҳтож эмасдир). 3. У туғмаган ва туғилмагандир (яъни Оллоҳнинг ўғил-қизи ҳам, ота-онаси ҳам йўқдир. У азалий ва абадий

зотдир). 4. Ва ҳеч ким У зотга тенг эмасдир».¹

«(Эй Муҳаммад), айтинг: «Мен тонг Парвардигоридан (менга) Ўзи яратган нарсаларнинг ёмонлигидан; зулматга чўмган кечанинг ёмонлигидан, тугунларга дам солгувчи (жодугар)ларнинг ёмонлигидан ва ҳасад қилаётган ҳасадгўйнинг ёмонлигидан паноҳ беришини сўраб илтижо қилурман».²

«(Эй Муҳаммад), айтинг: «Мен барча инсонларнинг Парвардигоридан, барча инсонларнинг Подшоҳидан, барча инсонларнинг Илоҳидан (менга) Ўзи жин ва инсонлардан бўлган, инсонларнинг дилларига

¹ Ихлос сураси.

² Фалақ сураси.

васваса соладиган, (қачон Оллоҳнинг номи зикр қилинганида) яшириниб оладиган васвасачи (шайтон)нинг ёмонлигидан паноҳ беришин сўраб илтижо қилурман».¹

71-6. Ҳар намоздан кейин Ояталкурсийни бир марта ўқийди:

71 - ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا

¹ Наас сураси.

يُؤَدُّهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿عَقَبَ كُلِّ

صَلَاةٍ

«Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ. Фақат Унинг ўзи бордир. У тирик ва абадий тургувчидир. Уни на мудроқ, на уйқу олмайди. Самовот ва ердаги бор нарсалар Унингдир. Унинг ҳузурда ҳеч ким (бировни) Унинг изнисиз оқлай олмайди. У уларнинг (барча одамларнинг) олдиларидаги ва орқаларидаги бор нарсани биледи. Ва улар У зотнинг илмидан фақат Ўзи истаган нарсаларнигина биладилар. Унинг арши-курсиси осмонлар ва ердан кенгдир. Ва уни осмонлар ва ерни ҳифзу ҳимоятда

сақлаб туриш қийнамайди. У энг юксак ва буюкдир».¹

Қуйидаги дуони эса шом ва бомдод намозидан сўнг ўн марта ўқийди:

72 - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ)) عَشْرَ مَرَّاتٍ بَعْدَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ وَالصُّبْحِ

72-7. «Ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар Оллоҳ бор, У ёлғиз ва шериксиздир, мулк Уникидир, ҳамма ҳамдлар Унга

¹ Бақара сураси, 255-оят. Ким буни ҳар намоз кетидан ўқийдиган бўлса, жаннатга киришини фақат унинг ўлишигина тўсиб туради. (Насоий. Албоний саҳиҳ деган).

хосдир. У тирилтиради ва ўлдиради. У хамма нарсага қодир зотдир».¹

Бомдод намозини ўқиб бўлиб, салом бергач, қуйидаги дуони ўқийди:

73 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا،
وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا] بعد السلام من صلاة الفجر

73-8. «Парвардигоро! Мен Сендан фойдали илм, ҳалол-пок ризқ ва мақбул амал сўрайман».²

26 - دعاء صلاة الاستخارة

26. Истихора намозининг дуоси

¹ Термизий ва Аҳмад.

² Ибн Можа ва Насоий.

74 - قال جابر بن عبد الله رضي الله عنه: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمنا الاستخارة في الأمور كلها كما يعلمنا السورة من القرآن يقول: [إِذَا هُمْ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ، ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ؛ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ - وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ - خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ - فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ:

عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ - فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ
وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ]

74. «Жобир разияллоху анхудан ривоят қилинади, айтадиларки: «Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи ва саллам бизларга ҳамма ишларда истихора қилишни ўргатар эдилар, худди Қуръондан бир сура ўргатгандек. Айтардиларки: «Агар бировингизни бир иш ташвишга солиб қўйса, икки ракаат нафл намоз ўқисин. Сўнг айтсинки: Эй Илоҳим! Мен Сендан илминг ила хайрни, қудратинг ила қувватни сўрайман. Ва буюк марҳатингдан беришингни тилайман. Зеро Сен қодир зотсан, мен эса қодир эмасман. Сен билгувчидирсан, мен эса билмасман. Ва Сен ҳамма ғайбни билгувчидирсан. Илоҳим! Агар бу иш - деб уни ташвишга солаётган ишни

зикр қилади-да сўнг- мен учун, динимда, ҳаётимда ва ишимнинг оқибатида яхшилик олиб келадиган бўлса, уни менга насиб эт ва осон қил, сўнг унда мен учун баракани ато қил. Аммо бу иш, мен учун динимда, ҳаётимда ва ишимнинг оқибатида -оқибати дейишнинг ўрнига- ёки ишимнинг аввали ва охирида ёмон бўлса, деса ҳам бўлади- уни мендан узоқ қил, мени ҳам ундан йироқ қил. Ва менга қаерда бўлса ҳам, яхшиликни насиб эт. Сўнг мени ўша нарсага қаноатлантир».¹

وَمَا نَدِمُ مَنِ اسْتَحَارَ الْخَالِقَ، وَشَاوَرَ الْمَخْلُوقِينَ
الْمُؤْمِنِينَ وَتَثَبَّتْ فِي أَمْرِهِ، فَقَدْ قَالَ اللَّهُ ﷻ:

¹ Бухорий.

﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَىٰ

اللَّهِ﴾

Кимики Холиқ-Яратгувчидан истихора-яхшилик талаб қилса, мўминлардан маслаҳат олса ва ишида барқарор бўлса, пушаймон бўлмас, зеро Оллоҳ таоло маслаҳат билан иш тутишга чорлаб шундай марҳамат қилади:

«...ва ишларингизда уларга маслаҳат солинг! Энди (маслаҳат қилгач, бирон ишни) қасд қилсангиз, Оллоҳга суянинг — таваккал қилинг! Албатта Оллоҳ Ўзига суяниб (иш қилгувчиларни) севади».¹

¹ Оли Имрон сураси, 159-оят.

27 - أذكار الصباح والمساء

27. Эрталабки ва кечки дуолар

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ لَا
نَبِيَّ بَعْدَهُ

Аввало ушбу дуони ўқийди. «Оллоҳга ҳамду санолар, Унинг сўнгги Пайғамбарига дуруду салаотлар ва саломлар бўлсин!».¹

Сўнг Оятал-курсийни ўқийди:

75 - أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا

¹ Абу Довуд. Албоний ҳадисни ҳасан деган.

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿

75-1. «Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ. Фақат Унинг ўзи бордир. У тирик ва абадий тургувчидир. Уни на мудроқ, на уйқу олмайди. Самовот ва ердаги бор нарсалар Унингдир. Унинг ҳузурида ҳеч ким (бировни) Унинг изнисиз оқлай олмайди. У уларнинг (барча одамларнинг) олдиларидаги ва орқаларидаги бор нарсани билади. Ва улар У зотнинг илмидан фақат Ўзи истаган нарсаларнигина билдилар.

Унинг арши-курсиси осмонлар ва ердан кенгдир. Ва уни осмонлар ва ерни ҳифзу ҳимоятда сақлаб туриш қийнамайди. У энг юксак ва буюқдир».¹

Кейин эса «Ихлос», «Фалақ» билан «Наас» сураларини уч мартадан ўқийди:

76 - ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ

يُولَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾.

¹ Бақара сураси, 255-оят. Ким уни тонг отганда ўқиса, то кун ботгунга қадар жинлардан ҳимояланган бўлади. Ким уни кеч кирганда ўқиса, то тонг отгунга қадар жинлардан ҳимояланган бўлади. (Ҳоким ривоят қилган. Албоний саҳиҳ деган ва буни Насоий ҳамда Табаронийга нисбатини берган).

76-2. «1. (Эй Муҳаммад), айтинг: «У — Оллоҳ Бирдир. (Яъни Унинг ҳеч қандай шериги йўқдир. У яккаю ёлғиздир). 2. Оллоҳ (барча ҳожатлар билан) кўзлангувчидир (яъни барча ҳожатлар Ундан сўралади, аммо У ҳеч кимга муҳтож эмасдир). 3. У туғмаган ва туғилмагандир (яъни Оллоҳнинг ўғил-қизи ҳам, ота-онаси ҳам йўқдир. У азалий ва абадий зотдир). 4. Ва ҳеч ким У зотга тенг эмасдир».

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾.

«(Эй Мухаммад), айтинг: «Мен тонг Парвардигоридан (менга) Ўзи яратган нарсаларнинг ёмонлигидан; зулматга чўмган кечанинг ёмонлигидан, тугунларга дам солгувчи (жодугар)ларнинг ёмонлигидан ва ҳасад қилаётган ҳасадгўйнинг ёмонлигидан паноҳ беришини сўраб илтижо қилурман».

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِهِ
النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي
يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾
(ثَلَاثَ مَرَّاتٍ)

«(Эй Мухаммад), айтинг: «Мен барча инсонларнинг Парвардигори-

дан, барча инсонларнинг Подшоҳидан, барча инсонларнинг Илоҳидан (менга) Ўзи жин ва инсонлардан бўлган, инсонларнинг дилларига васваса соладиган, (қачон Оллоҳнинг номи зикр қилинганида) яшириниб оладиган васвасачи (шайтон)нинг ёмонлигидан паноҳ беришини сўраб илтижо қилурман».¹

Кейин эса қуйидаги дуоларни айтади:

77 - [أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ

¹ Ким бу сураларни тонг отганда ва кун ботганда уч мартадан ўқиса, Аллоҳ уни ҳамма нарсадан сақлайди (Абу Довуд ва Термизий).

أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ،
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ،
 رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ
 بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ]

77-3. «Тонг оттирдик ва Оллоҳнинг бутун мулки ҳам тонг оттирди. -агар кеч кирса, кечга кирдик дейди- Ҳамма ҳамдлар Оллоҳга бўлсин. Ундан ўзга илоҳ йўқдир. У ёлғиз ва шериксиздир. Барча мулк ва ҳамдлар Уникидир ва У ҳамма нарсага қодир зотдир. Эй Илоҳим! Мен Сендан бу кундаги ва бу кундан кейинги кунларда ҳам яхшиликни сўрайман. Бу кун ва ундан кейинги кунлардаги ёмонликдан паноҳ тилайман. Эй Роббим! Менга дангасаликдан, ёмон кексайишдан паноҳ бер.

Эй Роббим! Мени дўзах ва қабр азобидан асрагин».¹

78 - [اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ]

78-4. «Эй Илоҳим! Сенинг мададинг ила тонг оттирдик, кеч киритдик ва Сенинг мададинг ила яшаймиз ва ўламыз. Қайта тирилиш ҳам фақатгина Сенгадир».²

79 - [اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ

¹ Муслим.

² Термизий.

عَلَيَّ، وَأَبُوؤُ بَدَنِّي فَاعْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
إِلَّا أَنْتَ]

79-5. «Эй Илоҳим! Сен Роббимсан, Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқдир. Сен мени яратдинг, мен Сенинг бандангман. Сенинг аҳд-паймонинг ва ваъдангда қодир бўлганимча тураман. Қилиб қўйган ишларимнинг ёмонлигидан Сендан паноҳ сўрайман, менга берган неъматларингни ҳамда гуноҳларимни эътироф қиламан. Мени афв этгин, зеро гуноҳларни ёлғиз Ўзинггина мағфират этасан».¹

¹ Тонг отганда ушбу дуони чин дилдан ишониб айтган киши, шу кунда вафот этса, жаннатга киради. Кечда айтса ҳам шундай (Бухорий).

80 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَضْبَحْتُ أُشْهِدُكَ، وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتِكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ] (أربع مرات)

80-6. «Парвардигоро! Мен тонг оттирдим. Мен Сени гувоҳ қилиб ҳамда аршингни кўтариб тургувчи фаришталар ва бутун малоикаларингни ҳамда жамики махлуқотларингни гувоҳ қилиб айтаманки, Сен ўзинг Оллоҳдирсан, Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқдир, ёлғиз ва шеригинг йўқдир! Ва Муҳаммад Сенинг қулинг ва Расулингдир». ¹

¹ Ким бу дуони тонгда ва кечда тўрт марта айтадиган бўлса, Аллоҳ уни дўзахдан озод

Бу дуо тўрт марта ўқилади.

81 - [اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ
وَلَكَ الشُّكْرُ]

81-7. «Илоҳо! Эрта тонгда менга, ёки бирор банданга насиб бўлган неъмат фақат Ўзингдандир. Сен якка ва шериксизсан. Ҳамд-санолар ва шукрлар фақат Сенгагина бўлсин».¹

қилади (Бухорий, Абу Довуд, Насоий ва Ибн Сунний).

¹ Ким бу дуони тонг отганда айтса, ўша куннинг шукрини адо қилган, ким кеч кирганда айтса, ўша кечанинг шукрини адо қилган бўлибди (Абу Довуд, Насоий, Ибн Сунний ва Ибн Ҳиббон. Ибн Боз “Тухфатул ахяр” да ҳадисни ҳасан деган).

82 - [اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ، وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ] (ثلاث مرات)

82-8. «Эй Илоҳим! Баданимни саломат қил! Қулоғим ва кўзимга ҳам офият бергин! Ибодатга фақат Ўзинг ҳақлидирсан! Илоҳим! Менга куфр ва камбағалликдан паноҳ бер! Ва мени қабр азобидан Ўзинг асра! Сендан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ».¹

Бу дуо эса уч бор такрор қилинади.

¹ Абу Довуд, Аҳмад, Насоий ва Бухорий “Адабул муфрад”.

83 - [حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ

رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ] (сبع مرات)

83-9. «Оллоҳ менга кифоя қилгувчидир. Ундан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. Унга таваккал қилдим ва У улкан аршнинг Роббидир».¹

Бу дуо етти марта ўқилади.

84 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ:

فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي، وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ

¹ Тонг ва кечда уни етти марта айтадиган кишининг дунё ва охиратга тегишли бўлган муҳим ишларига Аллоҳ ўзи кифоя қилади (Ибн Сунний)

عَوْرَاتِي، وَآمِنُ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ
يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي،
وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي]

84-10. «Парвардигоро! Мен Сендан дунё ва охиратда менга тинчлик-омонлик ва офият беришингни тилайман. Илоҳим! Мен Сендан диним ва дунёимда, аҳл-оилам ва молимда омонлик, офият беришингни сўрайман. Илоҳим авратимни сатр қилгил, -яъни гуноҳларимни яширган ва халойиқлар ўртасида мени шарманда қилмакўркувларимдан омонлик бер. Эй Илоҳим! Мени олдимдан ҳам, орқамдан ҳам, ўнгимдан, чапимдан ва тепамдан ҳам Ўзинг асра. Ва остидан балога йўлиқишдан, -яъни ер

ютишидан- улуғлигинг ила паноҳ тилайман».¹

85 - [اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أُجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ]

85-11. «Парвардигоро! Эй ғайб ва ошкорни билгувчи! Еру осмонларни яратгувчи! Ҳамма нарсаинг Робби ва подшоси! Гувоҳлик бераманки, Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқдир. Мен нафсимнинг ёмонлигидан, шайтоннинг шарридан ва унинг ширк(ка чақиришидан ёки унинг

¹ Абу Довуд ва Ибн Можа.

тузоғига тушиб қолиш)дан паноҳ беришингни илтижо қиламан. Ўзимга, ёки биронта мусулмонга ёмонлик қилиб қўйишимдан ҳам паноҳ беришингни тилайман».¹

86 - [بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ]
(ثلاث مرات)

86-12. «Унинг исми билан бирга бўлганда на ердаги ва на осмондаги бирон нарса зарар бера олмайдиган

¹ Термизий ва Абу Довуд.

Оллоҳнинг исми билан паноҳланаман.
У эшитувчи, билувчи Зотдир».¹

Бу дуо уч бор такрор қилинади.

87 - [رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ
نَبِيًّا] (ثلاث مرات)

87-13. «Оллоҳни Роббим, Исломни диним, Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва салламни пайғамбарим, — деб рози бўлдим».²

Бу дуо ҳам уч бор такрор қилинади.

¹ Тонгда ва кечда шу дуони уч мартадан айтадиган кишига ҳеч нарса зарар етказмайди (Абу Довуд, Термизий, Ибн Можа ва Аҳмад).

² Тонгда ва кечда бу дуони уч мартадан айтиб юрувчи кишини қиёмат кунда рози этиш Оллоҳ зиммасига ҳақ бўлади (Аҳмад, Насоий, Абу Довуд ва Термизий).

88 - [يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ]

88-14. «Эй мангу хаёт ва абадий тургувчи Зот! Раҳматинг билан мадад сўрайман, ҳамма ишларимни ўнгла ва кўз очиб-юмиш муддатича ҳам, яъни бир лаҳза ҳам мени ўзимга топшириб қўйма».¹

89 - [أَضْبَحْنَا وَأَضْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ،
وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ
وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ]

¹ Ҳоқим, Заҳабий саҳиҳ деган.

89-15. «Биз ва бутун мулк оламлар парвардигори Оллоҳники бўлиб кечга етдик. Парвардигоро! Мен Сендан бу куннинг яхшилигини, фатху нусратини, нури, баракаси ва ҳидоятини тилайман. Ва бу кундаги ёмонликлардан ва ундан кейинги кунлардаги ёмонликлардан паноҳ беришингни сўрайман».¹

90 - [أَضْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِيْنَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ]

90-16. «Ислом фитратида, Пайғамбаримиз Муҳаммад алайҳиссалом динларида ва бобомиз Иброҳим алайҳиссалом динларида бўлган ҳолда тонг оттирдик,

¹ Абу Довуд. Ҳасан ҳадис.

зеро у зот чин мусулмон бўлиб, муш-риклардан эмас эдилар.¹

91 - [سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ] (مائة مرة)

91-17. «Оллоҳ барча айбу нуқсондан покдир. Оллоҳни ҳамди билан тасбеҳ айтаман.»²

Бу зикр юз марта айтилади.

92 - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ] (عشر
مرات) أو (مرة واحدة عند الكسل)

¹ Аҳмад ва Ибн Сунний.

² Ким тонгда ва кечда 100 мартадан айтган бўлса, қиёмат кунида фақат бу зикрни шунча миқдордан кўпроқ айтган кишигина ундан афзалроқ нарса билан келиши мумкин. (Муслим).

92-18. «Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ, У ёлғиз ва шериги йўқдир, мулк Уникидир, ҳамма ҳамдлар Унгадир ва у ҳамма нарсага қодир Зотдир».¹

Ушбу дуо эса ўн марта айтилади, чарчаб, эриниб турган бўлса, бир марта айтиш билан кифояланиши ҳам мумкин.

93 - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ] (مائة مرة إذا أصبح)

93-19. «Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ, У ёлғиз ва шериги йўқдир, мулк

¹ Насоий, Абу Довуд, Ибн Можа ва Аҳмад.

Уникидир, ҳамма ҳамдлар Унга хосдир ва У ҳамма нарсага қодир зотдир».¹

Бу дуо эса тонг отган маҳал юз марта айтади.

94 - [سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ: عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ] (ثلاث مرات إذا أصبح)

94-20. «Оллоҳга, Унинг махлуқотларининг саноғича, нафсининг ризолиғича,

¹ Буни бир кунда юз марта айтган кишининг савоби ўнта қулни озод қилишга тенг бўлади. Унга юзта ҳасанот ёзилиб, юзта хатоси ўчирилади. Шу кун то кечгача бу зикр унинг учун шайтондан ҳимояловчи қўрғон-ҳимоя бўлади. Қиёмат кунида фақат бу дуони ундан ҳам кўпроқ қилган кишигина ундан афзалроқ амал билан келади (Бухорий ва Муслим).

аршининг вазнича ва калималарининг миқдорича ҳамду санолар бўлсин».¹

Бу дуо уч марта айтилади.

95 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا،
وَعَمَلًا مُتَّقِبًا] (إذا أصبح)

95-21. «Илоҳим! Мен Сендан фойдали илм, ҳалол-пок ризқ ва мақбул амал сўрайман».²

Бу дуо тонг вақтида айтилади.

96 - [أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ] (مائة مرة في
اليوم)

¹ Муслим.

² Ибн Сунний ва Ибн Можа.

96-22. «Оллоҳга истиғфор айтиб, тавба қиламан».¹

Ушбу дуо бир кунда юз мартаба ўқилади.

97 - [أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ]
(ثلاث مرات إذا أمسى)

97-23. «Оллоҳнинг мукаммал калималари билан яратганларининг ёмонлигидан паноҳ тилайман».²

Бу дуо эса кеч кирганда уч бор ўқилади.

¹ Бухорий ва Муслим.

² Шу дуони кеч кирганда уч марта ўқиган кишига туннинг заҳари-зарари етмайди (Ахмад, Насоий, Термизий ва Ибн Можа).

98 - [اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ] (عشر

مرات)

98-24. «Парвардигоро! Пайғамбаримиз Муҳаммад алайҳиссаломга салавот ва саломлар йўллагин».¹

Бу дуо ўн марта ўқилади.

28 - أذكار النوم

---

¹ Ким менга тонг отганда ва кеч кирганда ўн марта салават айтадиган бўлса, қиёмат куни унга шафоатим етади (Табароний).

28. Ухлашдан аввал ўқиладиган дуолар

99 - [يجمع كفيه ثم ينفث فيهما فيقرأ فيهما: بِسْمِ

اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ

الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا

أَحَدٌ﴾.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ *

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِنْ

شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا

حَسَدَ﴾.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ *
 مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ
 الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنْ
 الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ﴾.

ثم يمسح بهما ما استطاع من جسده يبدأ بهما على
 رأسه ووجهه وما أقبل من جسده [يفعل ذلك
 ثلاث مرات]

99-1. Ухлашдан аввал икки қўлини дуо қилаётган кишидек очади. Кейин эса бисмиллоҳни айтиб, ушбу сураларни; “Ихлос”, “Фалақ” ва “Наас”ни ўқийди. Сўнг икки кафтига дам уриб, кейин қўллари бoш, юз ва олди тарафидан

бошлаб, баданига қўли етганича суртади. Шу тарзда уч бор такрорлайди.¹

Сўнг Бақара сурасидаги Оятал-курсийни ва суранинг охиридаги Аманарасул оятини ўқийди:

100 - ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

100-2. Оятал-курсийнинг маъноси аввалда ўтди.¹

¹ Бухорий ва Муслим.

101- ﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
 وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
 لَا نَفَرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
 غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ* لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا
 إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا
 لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
 عَلَيْنَا إِضْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
 وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لِطَاقَةِ لَنَا بِهِ وَاعْزُفْنَا وَاعْزُفْنَا

¹ Жойига ётганида шу оятни ўқиган кишига Оллоҳ томонидан бир кўриқловчи бўлади ва тонггача унга шайтон яқин йўлай олмайди (Бухорий).

وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿۱۰۱﴾

101-3. “Пайғамбар ўзига Парвардигоридан нозил қилинган нарсага иймон келтирди ва мўминлар (ҳам иймон келтирдилар). Оллоҳга, фаришталарига, китобларига ва пайғамбарларига иймон келтирган ҳар бир киши (айтди): «Унинг пайғамбарларидан бирон кишини ажратиб қўймаймиз». Ва «Эшитдик ва итоат этдик. Парвардигоро, гуноҳларимизни мағфират қилишингни сўраймиз. Ва фақат Ўзингга қайтажакмиз», дедилар. Оллоҳ ҳеч бир жонни тоқатидан ташқари нарсага таклиф қилмайди. (Ҳар кимнинг) қилган (яхши) амали ўзи учундир ва (ёмон) амали ҳам ўзининг бўйнигадир.

Парвардигоро, агар унутган ёки хато қилган бўлсак, бизни азобингга гирифтор айлама! Парвардигоро, бизларнинг зиммамизга биздан илгари ўтганларнинг буйинларига қўйган юкингни юклама! Парвардигоро, бизларни тоқатимиз етмайдиган нарсага зўрлама! Бизларни афв эт, (гуноҳларимизни) мағфират қил, (ҳолимизга) раҳм айла! Ўзинг Хожамизсан! Бас, бу кофир қавм устига Ўзинг бизни ғолиб қил!”¹

---

¹ Бақара сураси, 285-286-оятлар. Юқоридаги икки оятни ким кечаси ўқиса, унга шу иккиси кифоя қилади (Бухорий ва Муслим).

102 - [بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنِّي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ،
فَإِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا
فَاخْفِظْهَا، بِمَا تَخْفِظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ]

102-3. «Сенинг исминг ила ёнимни кўйдим. Ва уни Сенинг номинг ила кўтараман, яъни уйғонаман. Агар жонимни олсанг, -руҳимни жасадимга қайтармасанг- Ўзинг раҳм айла. Агар уни кўйиб юборсанг, -жонимни қайтариб берсанг- уни солиҳ бандаларингни ҳимоя қиладиган нарса билан асрагин».¹

Агар бирорталарингиз жойидан туриб, сўнг қайтиб келса, кийимининг этаги билан уни уч бор силтасин-супурсин ва

¹ Бухорий ва Муслим.

Оллоҳ номини тилга олсин. Чунки у ўрнида нима қолганлигини билмайди. Сўнг юқоридаги дуони айтсин.

103 - [اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا،
لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنَّ أَحْيَيْتَهَا فَاخْفِظْهَا، وَإِنْ
أَمَتَّهَا فَاغْفِرْ لَهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ]

103-4. «Илоҳим! Сен менинг жонимни, яъни мени яратдинг ва Сен уни вафот эттирасан. Нафсимнинг ўлими ҳам, ҳаёти ҳам Сенгадир, яъни сенинг қўлингдадир. Агар унга умр ато қилсанг, уни Ўзинг асра. Агар уни вафот эттирсанг, уни мағфират этгин. Илоҳим! Мен Сендан офият сўрайман».¹

¹ Муслим ва Аҳмад.

104 - [اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ]

(ثلاث مرات)

104-5. «Парвардигоро! Мени бандаларингни қайта тирилтирадиган кунда азобу уқубатингдан асрагин».¹

Бу дуо уч марта ўқилади.

105 - [بِسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا]

105-6. “Эй Илоҳим! Сенинг исминг ила ўламан, яъни ухлайман ва Сенинг исминг ила тириламан, яъни уйғонаман».²

¹ Абу Довуд ва Термизий.

² Бухорий ва Муслим.

106 - [سُبْحَانَ اللَّهِ (ثلاثاً وثلاثين) وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
(ثلاثاً وثلاثين) وَاللَّهُ أَكْبَرُ (أربعاً وثلاثين)]

106-7. “Субҳаналлоҳ”ни ўттиз уч марта, “Алҳамдулиллаҳ”ни ўттиз уч марта, “Оллоҳ акбар”ни эса ўттиз тўрт марта айтади.¹

107 - [اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ
الْأَرْضِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ
شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنزِلَ التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ، وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ
أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ

¹ Жойига ётганда шу дуони ўқиган кишига бир ходим (га эга бўлиш) дан ҳам яхшироқ бўлади. (Бухорий ва Муслим).

شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ
الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ
دُونَكَ شَيْءٌ، أَقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ

107-8. «Эй Илоҳим! Етти осмонлару, буюк аршнинг ва бизларнинг Роббимиз! Ҳамда ҳамма нарсанинг Робби! Дону дунни ёриб, ундирувчиси! Таврот, Инжил ва Фурқонни нозил қилувчиси! Мен Сендан ҳамма нарсанинг ёмонлигидан паноҳ беришингни илтижо қиламан. Сен ҳамма нарсанинг пешонасидан тутгувчидирсан! Эй Илоҳим! Сен Аввалсанки, Сендан олдин ҳеч нарса бўлмаган. Сен Охирсанки, Сендан кейин ҳеч нарса йўқ. Сен Зоҳирсан, Сендан устун ҳеч нарса йўқ, Сен Ботинсан, Сендан яқинроқ ҳеч нарса йўқ. Бизларнинг қарзларимизни

Ўзинг адо эт ва бизларни камбағалликдан озод қил».¹

108 - [الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا،
وَآوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤْوِي]

108-9. «Бизни едирган, ичирган, кифоя этган ва бошпана берган Оллоҳга ҳамд бўлсин. Кифоя этувчиси, бошпана берувчиси бўлмаган қанча киши бор».²

109 - [اللَّهُمَّ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ

¹ Муслим.

² Муслим.

شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشُرَكَهِ، وَأَنْ أَقْتَرَفَ عَلَى نَفْسِي
سُوءًا، أَوْ أَجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ]

109-10. «Парвардигоро! Эй ғайб ва ошкорни билгувчи! Еру осмонларни яратгувчи! Ҳамма нарсанинг Робби ва подшоси! Гувоҳлик бераманки, Сендан ўзга илоҳ йўқ. Мен нафсимнинг ёмонлигидан, шайтоннинг шарридан ва ширки (яъни ширкка йўллашидан ёки унинг тузоғига тушиб қолиш)дан паноҳ беришингни илтижо қиламан. Ўзимга, ёки биронта мусулмонга ёмонлик қилиб қўйишимдан ҳам паноҳ беришингни тилайман».¹

¹ Абу Довуд ва Термизий.

110 - [يَقْرَأُ ﴿الْم﴾ تَنْزِيلَ السَّجْدَةِ، وَتَبَارَكَ الَّذِي
بِيَدِهِ الْمُلْكُ]

110-11. “Сажда” ва “Мулк”, яъни
“Таборақ” сураларини ўқийди.¹

111 - [اللَّهُمَّ أَسَلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ
أَمْرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ
ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا
مَنْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ،
وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ]

111-12. «Эй Илоҳим! Мен ўзимни
Сенга таслим қилдим. Ишимни Сенга
топширдим. Юзимни Сенга йўналтир-

¹ Термизий ва Насоий.

дим. Савобингни умид қилиб, азобингдан кўрқиб Сенга суяндим. Сенинг ғазабингдан паноҳ топиш ва илтижо қилиш ҳам фақат Ўзингга қайтиш иладир. Сен нозил қилган китобга ва Сен юборган пайғамбарга иймон келтирдим».¹

29 - الدعاء إذا قلب ليلًا

29. Кечаси ётган ўрнида у ёндан бу ёнга ағдарилганда ўқиладиган дуо

¹ Жойингни солгач, намозга олгандек таҳорат ол, сўнгра ўнг томонинг билан ётгинда ушбу дуони ўқи. Шу дуони ўқиган кишига Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «Агар ўлсанг фитрат (Исломи)да ўлган бўласан» (Бухорий ва Муслим).

112 - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، رَبُّ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ]

112. «Оллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ!
Оллоҳ яккаю ягона, Қаҳҳор — ҳамма
нарсага кудрати етадиган Зотдир. У
осмонлару Ер ва бу иккисининг ўрта-
сидаги жамики мавжудодларнинг Роб-
бидир. У Азиз ва Гаффор зотдир».¹

30 - دعاء الفرع في النوم ومن بلي

بالوحشة

**30. Уйқусида чўчиб кетиб,
ваҳима босган киши
ўқийдиган дуо**

¹ Насоий. Ҳоким ва Заҳабий саҳиҳ деган.

113 - [أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ
وَعِقَابِهِ، وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ
يَخْضُرُون]

113. «Оллоҳнинг мукаммал калималари ила Унинг ғазабидан, азобидан, бандаларининг ёмонлигидан ва шайтонларнинг васвасаларидан ва менга келишларидан паноҳ тилайман».¹

31 - ما يفعل من رأى الرؤيا أو الحلم

**31. Ёмон туш кўрган киши
нима қилиши керак**

114 - (أ) [يَنْفُثُ عَنْ يَسَارِهِ] (ثلاثا)

¹ Абу Довуд ва Термизий.

114-1. Аввало чап тарафига уч марта туфлайди.¹

(ب) [يَسْتَعِيدُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَمِنْ شَرِّ مَا رَأَى]

(ثلاث مرات)

2. Кейин эса уч марта шайтоннинг ёмонлигидан ва тушида кўрган нарса-ларнинг ёмонлигидан Оллоҳдан паноҳ тилаб истиъозони айтади, яъни “аъзу биллаҳи минаш шайтонир рожим”, дейди.²

(ج) [لَا يُحَدِّثُ بِهَا أَحَدًا]

3. Кўрган тушини ҳеч кимга айтмайди.³

¹ Муслим.

² Муслим.

³ Муслим.

(د) [يَتَحَوَّلُ عَنْ جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ]

4. Бошқа томонга ағдалиб ётади.¹

115 - (ز) [يَقُومُ يُصَلِّي إِنْ أَرَادَ ذَلِكَ]

115-5. Агар хоҳласа ўрнидан туриб нафл намоз ўқийди.²

32 - دعاء قنوت الوتر

32. Витр намозида ўқиладиган қунут дуолари

116 - [اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ

عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا

¹ Муслим.

² Муслим.

أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ؛ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا
يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، [وَلَا يَعِزُّ مَنْ
عَادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ

116-1. «Парвардигоро! Мени Ўзинг ҳидоят қилган кишиларинг қатори ҳидоят қил. Ва офият ато қилганларинг қатори офият бер, Ўзингга дўст тутганларинг қатори мени ҳам дўст тутгил. Ва менга берган неъматларингни, баракотли қил. Қазои ҳукмларингни ёмонларидан Ўзинг мени асрагин. Албатта Сен, бутун коинот устидан ҳукм қилгувчидирсан. Сенга биров ҳукм қила олмас. Сен дўст тутган кимса, ҳаргиз хор бўлмас. Сен душман тутган кимса, ҳаргиз азиз бўлмас. Эй

Роббимиз! Сен баракотли ва олийдирсан».¹

117 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ،
وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا
أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ]

117-2. «Эй Парвардигоро! Мен ризолинг билан ғазабингдан паноҳ сўрайман, офиятинг ила азобингдан паноҳ тилайман, мен Сендан, менга бўладиган -ғазабингдан- паноҳ бери-шингни сўрайман. Сенга бўлган сано-мақтовнинг саноғига ета олмайман. Сен Ўзингга сано айтганинг кабидирсан».²

¹ Сунан соҳиблари, Аҳмад, Доримий ва Байхақий.

² Сунан соҳиблари ва Аҳмад.

118 - [اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَلَكَ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ،
وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَحْفِدُ، نَرْجُو رَحْمَتَكَ، وَنَخْشَى
عَذَابَكَ، إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَافِرِينَ مُلْحَقٌ. اللَّهُمَّ إِنَّا
نَسْتَعِينُكَ، وَنَسْتَغْفِرُكَ، وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْحَيْرَ، وَلَا
نَكْفُرُكَ، وَنُؤْمِنُ بِكَ، وَنَخْضَعُ لَكَ، وَنَخْلَعُ مَنْ
يَكْفُرُكَ]

118-3. «Эй Илоҳим! Биз фақат Сендан ёрдам ва мағфират тилаймиз. Сенга иймон келтирамиз ва таваккул қиламиз, Сенга яхши санолар айтамиз ва шуқр қиламиз, Сенга нонкўрлик қилмаймиз, Сенга бўйин эгамиз ва Сенга кофир бўлган кимсаларни тарк қиламиз. Илоҳим! Биз Сенгагина ибодат қиламиз, Сенгагина намоз ўқиб, сажда қиламиз ва Сенгагина сайи ҳаракатлар

қилиб, Сен томон ошиқамиз. Раҳма-
тингдан умидвормиз, азобингдан эса
кўрқамиз. Албатта азобинг кофирларга
етгувчидир.¹

33 - الذكر عقب السلام من الوتر

33. Витр намозини ўқиб бўлиб, салом берилгач ўқиладаиган дуо

Витрдан сўнг салом бериб бўлиб
қуйидаги дуони уч марта айтади.
Учинчисида овозини баланд кўтаради
ва чўзиб ўқийди:

¹ Байҳақий. Албоний саҳиҳ деган.

119 - [سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ] ثلاث مرات
والثالثة يجهر بها ويمد بها صوته يقول [رَبِّ
الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ]

119. «Бутун оламлар подшоси Қуддус зотга тасбеҳлар бўлсин! У барча малюкаларнинг ҳамда Жаброил алайҳиссаломнинг Роббисидир».¹

34 - دعاء الهم والحزن

34. Ташвиш ва хафалик ҳолларда ўқиладиган дуолар

¹ Насоий ва Дорақутний. Қавс ичидаги қўшимча Дорақутнийники.

120 - [اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أُمَّتِكَ،
 نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ
 قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ
 نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ
 خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ
 تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ
 حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي]

120-1. «Эй Илоҳим! Мен Сенинг кулинг, кулинг ва чўрингнинг ўғлиман. Пешонам Сенинг қўлингдадир, яъни мен Сенинг ҳукминг остидаман. Ҳукминг менинг устимда жорийдир. Менинг устимда қилган қазоинг адолатдир. Сен Ўзингни номлаган, ёки китобингда нозил қилган, ёки халқингдан бировга билдирган, ёки

хузурингда ғайб илмингда беркитиб қўйган ҳар бир исмларинг билан Сендан Қуръонни қалбимнинг баҳори, кўнглимнинг нури ва хафалигимни жилови, ғамимни аритгувчи қилишингни сўрайман».¹

121 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ،
وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ
وَعَلْبَةِ الرِّجَالِ]

121-2. «Парвардигоро! Менга ташвишу маҳзунлик, ожизлик, ялқовлик, бахиллик, кўрқоқлик, қарзни кўпайиб кетиши ва инсонларнинг менга ғолиб

¹ Аҳмад.

бўлишларидан паноҳ беришингни тилайман».¹

35 - دعاء الكرب

35. Бошга қайғу тушганда ўқиладиган дуолар

122 - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ]

122-1. «Улуғ ва Ҳалим Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ! Аршнинг улуғ Роббидан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ! Осмонлару Ернинг Робби ва аршнинг

¹ Бухорий. Мен уни у зотдан кўп эшитардим, дейди ровий.

Робби бўлган Карим Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ».¹

123 - [اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ]

123-2. «Эй Илоҳим! Раҳматингдан умидворман. Мени бир лаҳза ҳам ўзимга топшириб қўйма ва барча ишларимни Ўзинг раво қил. Сендан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ».²

124 - [لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ]

¹ Бухорий ва Муслим.

² Абу Довуд ва Аҳмад.

124-3. «Сендан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ! Сен барча айб-нуқсонлардан покдирсан. Албатта мен ўзимга жабр қилгувчилардан бўлдим».¹

125 - [اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا]

125-4. «Оллоҳ, Оллоҳ Роббимдир. Унга ҳеч нарсани шерик қилмасман».²

36 - دعاء لقاء العدو وذی السلطان

**36. Душман ёки султонга
йўликқанда ўқиладиган
дуолар**

¹ Термизий ва Ҳоким. Заҳабий саҳиҳ деган.

² Абу Довуд ва Ибн Можа.

126 - [اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ
بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ]

126-1. «Парвардигоро! Биз Сени уларнинг қаршисига қўйгаймиз ва уларнинг ёмонликларидан паноҳ беришингни сўраймиз».¹

127 - [اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضُدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ
أَحُولُ وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أَقَاتِلُ]

127-2. «Эй Илоҳим! Сен мени қўлловчимсан, мададкоримсан, Сенинг ёрдминг ила курашаман, ҳужум қиламан ва уруш қиламан».²

¹ Абу Довуд ва Ҳоким. Заҳабий саҳиҳ деган.

² Абу Довуд ва Термизий.

128 - [حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ]

128-3. «Оллоҳ кифоя қилгувчимиздир. Ва У қандай ҳам яхши вакилдир».¹

37 - دعاء من خاف ظلم السلطان

37. Султоннинг зулмидан қўрққан киши ўқийдиган дуо

129 - [اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، كُنْ لِي جَاراً مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ، وَأَخْزَابِهِ مِنْ خَلَائِقِكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ يَطْغَى، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ]

¹ Бухорий.

129-1. «Эй осмонлару Ернинг, ҳамда улуғ аршнинг Робби бўлган Илоҳим! Фалончининг ўғли фалончидан ва халқингдан бўлган унинг гуруҳларини менга зулм қилишларидан, ёки туғёнкорлик қилишларидан Ўзинг мени асра. Сенинг паноҳинг нақадар улуғ, Сенга бўлган мақтовлар беадад кўп, ва Сендан ўзга илоҳ йўқ».¹

130 - [اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعًا، اللَّهُ أَعَزُّ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ، أَعُوذُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْمُمْسِكِ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ أَنْ يَقَعْنَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، مِنْ شَرِّ عَبْدِكَ فَلَانٍ، وَجُنُودِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ، مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ، اللَّهُمَّ كُنْ

¹ Бухорий “ал-Адабул-муфрад”.

لِي جَارًا مِنْ شَرِّهِمْ، جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَعَزَّ جَارُكَ،
وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ] (ثلاث مرات

130-2. «Оллоҳ улуғдир! Оллоҳ барча махлуқотлардан азиздир! Ва Оллоҳ мен кўрқаётган ва эҳтиёт бўлаётган нарсадан азиздир. Эй етти осмонларни ерга тушиб кетишидан сақлаб тургувчи ягона Оллоҳ! Фалончи бандангнинг ёмонлигидан ва унинг инсу жиндан иборат бўлган лашкарлари ва малайларининг ёмонлигидан менга паноҳ бергин. Сенга бўлган мақтовлар нақадар кўпдир. Паноҳинг азиз, исминг баракотлидир. Сендан ўзга илоҳ йўқдир». Ушбу дуони уч бор такрор этади.¹

¹ Бухорий “ал-Адабул-муфрад”.

38 - الدعاء على العدو

**38. Душманга дуоибад
қилиш**

131 - [اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ،
اهْزِمِ الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ]

131-1. «Эй Китоб нозил қилгувчи! Тез ҳисоб қилгувчи Илоҳим! Бу тўдаларни мағлуб қилгил. Эй Парвардигорим! Уларни мағлуб қилгин ва даҳшатга солгин».¹

39 - مايقول من خاف قوما

**39. Бир қавмдан кўрққанда
ўқийдиган дуо**

¹ Муслим.

132 - [اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ]

132-1. «Эй Илоҳим! Мени Ўзинг хоҳлаган нарса билан улардан сақла».¹

40 - دعاء من أصابه شك في الإيمان

40. Иймонида шак бўлаётган киши айтадиган дуолар

133 - يَسْتَعِينُ بِاللَّهِ، يَنْتَهِي عَمَّا وَشَوْسَ فِيهِ

134 - يَقُولُ [آمَنْتُ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ]

133-1. Аввало истиъоза — Аъзузу биллаҳни айтади.² Сўнг қалбидаги

¹ Муслим.

² Бухорий ва Муслим.

кечаётган ҳар хил ўйлардан ўзини тўхтади.¹

134-2. Кейин Аманту биллаҳ ва Расулиҳи, дейди.² Кейин эса Оллоҳ таолонинг қуйидаги оятини ўқийди:

135- ((يَقْرَأُ قَوْلَهُ تَعَالَى: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾))

135-3. «Аввал ҳам, охир ҳам, зоҳир ҳам, ботин ҳам Унинг Ўзидир. У барча нарсани билгувчидир»³.

¹ Бухорий ва Муслим.

² Муслим.

³ Ҳадид сураси, 3-оят. Абу Довуд.

41 - دعاء قضاء الدين

41. Қарз тўлашда ўқиладиган дуолар

136 - [اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي
بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ]

136-1. «Парвардигоро! Мени ҳалолинг ила ҳаромдан сақла ва фазлинг ила Ўзингдан бошқалардан беҳожат қилгин».¹

137 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ،
وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ
وَعَلْبَةِ الرِّجَالِ]

¹ Термизий.

137-2. «Эй Илоҳим! Менга ташвишу маҳзунлик, ожизлик, бахиллик, қўрқоқлик, қарзни кўпайиб кетиши ва инсонларнинг менга зўравонлик қилишларидан паноҳ беришингни сўрайман».¹

42 - دعاء الوسوسة في الصلاة والقراءة

**42. Намоз ва қироатида
васваса бўлаётган киши
ўқийдиган дуо**

138 - [أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، وَاتَّقُلْ
عَلَى يَسَارِكَ (ثلاثاً)]

¹ Бухорий.

138. Истиоза – яъни аъзузу биллаҳни айтади, сўнг чап тарафига уч марта туфлаб қўяди.¹

43 - دعاء من استصعب عليه أمر

**43. Иши мушкул бўлган
киши ўқийдиган дуо**

139 - [اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا، وَأَنْتَ
تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا]

139. «Эй Парвардигоро! Фақат Сен енгил қилган нарсагина енгил ва осондир. Агар Сен хоҳласанг, оғирни енгил қилурсан».²

¹ Муслим.

² Ибн Ҳиббон ва Ибн Сунний.

44 - مايقول ويفعل من أذنب ذنبا

**44. Гуноҳ қилиб қўйган
киши нима дейиши ва
қилиши керак**

140 - [مَا مِنْ عَبْدٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا فَيُحْسِنُ الطُّهُورَ،
ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غَفَرَ
اللَّهُ لَهُ]

140. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам марҳамат қиладиларки: «Агар кимда-ким бир гуноҳ қилиб қўйса, сўнг чиройли мукамал таҳорат қилиб, икки ракаат намоз ўқиса, сўнг Оллоҳ таолодан гуноҳи учун мағфират тиласа, албатта Оллоҳ таоло уни кечиради».¹

¹ Абу Довуд ва Термизий.

45 - دعاء طرد الشيطان ووساوسه

45. Шайтон ва унинг вас- васасини кеткизадиган зикрлар

[الاستِعَاذَةُ بِاللَّهِ مِنْهُ] - 141

141-1. Оллоҳ таолога истиоза – аъзузу биллаҳни айтиб, паноҳ сўрайди.¹

[الْأَذَان] - 142

142-2. Азон айтиш.²

[الْأَذْكَارُ وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ] - 143

¹ Абу Довуд ва Ибн Можа.

² Бухорий ва Муслим.

143-3. Зикру дуолар ва Қуръон ўқиш билан ҳам шайтон ва унинг васвасаси кетади.¹

46 - الدعاء حينما يقع ما لا يرضاه أو غلب

على أمره

46. Кўнгилсиз воқеа содир бўлганда, ёки иши ўнгидан келмаётган дамларда ўқиладиган дуо

144 - [قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ]

144. «Бу Оллоҳнинг тақдири, Оллоҳ нимани хоҳласа қилади».¹

¹ Муслим.

47 - تهنئة المولود له وجوابه

47. Фарзанд кўрган киши- ни табриклаш дуоси ва унинг жавоби

¹ Кучли мўмин (иродали, катъиятли, матонатли охират ишларида муҳаббатли – ғайратли мўмин) Оллоҳга (мазкур сифатларда) кучсиз мўминга нисбатан суюклироқ ва яхшироқдир. Ҳар иккисида ҳам (иймон келтирганлари сабабли) хайр – яхшилик бор. Ўзингга наф берадиган нарсаларга (Оллоҳнинг тоатига, Унинг ҳузуридаги нарсага интилишга) ҳарис бўл. Оллоҳдан мадад тила, заифлашма. (Унинг талабидан бўшашма, ялқовлик қилма). Мабодо сенга бирон нарса етадиган бўлса, «Агар бунақа қилганимда унақа бўларди», — деб айтма. Сен «Оллоҳнинг тақдири. У нимани хоҳлади, қилди», — деб айт. Албатта «агар» калимаси шайтон амалини очиб – бошлаб берувчи бўлади (Муслим).

145 - [بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي الْمَوْهُوبِ لَكَ، وَشَكَرْتَ
الْوَاهِبَ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ، وَرَزَقْتَ بَرَّهُ]

145-1. Табрикловчи: «Оллоҳ таоло сизга ато этган тортиқни баракотли қилсин. Ўзига шукр қилинг, фарзандингиз вояга етсин, яхшилигини кўринг».¹

ويرد عليه المهنأ فيقول: [بَارَكَ اللهُ لَكَ وَبَارَكَ
عَلَيْكَ، وَجَزَاكَ اللهُ خَيْرًا، وَرَزَقَكَ اللهُ مِثْلَهُ، وَأَجْزَلَ
ثَوَابَكَ]

2- Табрикланувчининг жавоби: «Оллоҳ таоло сизга ҳам баракотлар бериб, яхши мукофотлар билан сийласин.

¹ Ҳасан Басрийнинг сўзи.

Сизни ҳам худди шундай неъматларидан баҳраманд қилсин ҳамда ажр-савобларингизни зиёда қилсин».¹

48 – ما يعوذ به الأولاد

48. Ёш болаларга дам солиш

146 – كان رسول الله ﷺ يعوذ الحسن والحسين
[أُعِيذُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ
وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَأَمَّةٍ]

146. Пайғамбар алайҳиссалом Ҳасан ва Ҳусайн разияллоҳу анҳумоларга шундай дам солар эдилар: «Мен сизларга Оллоҳнинг мукаммал калималари ила

¹ Нававий “Азкор”да келтирган.

хар бир шайтондан ва зарарли хашаротлардан ҳамда ёмон кўздан асрашини сўрайман».¹

49 - الدعاء للمريض في عيادته

49. Бемор кўриш учун борилганда ўқиладиган дуолар

147 - [لَا بَأْسَ طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ]

147-1. Ҳечқиси йўқ, Худо хоҳласа яхши бўлиб кетасиз, — деб таржима қилади, баъзи уламолар. Бошқа баъзилари эса гуноҳлардан пок бўласиз, — дейишади.²

¹ Бухорий.

² Бухорий.

148 - [أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ
يَشْفِيكَ] (сبع مرات)

148-2. «Улуғ Оллоҳдан, аршинг Робби бўлган Зотдан сизга шифо беришини тилайман».¹

Бу дуони етти бор такрор этади.

50 - فضل عيادة المريض

50. Беморни зиёрат қилиш фазилати

149 - قال ﷺ: [إِذَا عَادَ الرَّجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ
مَشَى فِي خِرَافَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ، فَإِذَا جَلَسَ

¹ Ажали етмаган беморни кўрган киши шу дуони етти марта айтадиган бўлса, у (албатта) тузалади (Термизий ва Абу Довуд).

غَمَرْتُهُ الرَّحْمَةَ، فَإِنْ كَانَ غُدْوَةً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ
 أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمْسِي، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ
 سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُضْبِحَ]

149. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтадиларки: «Агар киши бемор бўлган мусулмон биродарининг холидан хабар олиш учун борса, гўё у, касалнинг олдига келиб ўтиргунча жаннат боғчасида юргандек бўлади. Агар унинг олдида ўтирса, уни раҳмат камрайди. Агар зиёрати эрталаб бўлган бўлса, унга етмиш минг малоика кеч киргунгача салавот айтадилар. Агар зиёрати кечкурунда бўлса, унга етмиш

минг малоика тонгга қадар салавот айтадилар».¹

51 - دعاء المريض الذي يئس من حياته

51. Ҳаётидан умидини узган беморнинг дуоси

150 - [اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَأَلْحِقْنِي
بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى]

150-1. «Эй Илоҳим! Мени мағфират қил, раҳм айла ва Рафиқул Аълога етказ».²

¹ Термизий, Ибн Можа ва Аҳмад.

² Бухорий ва Муслим.

151 - [جَعَلَ النَّبِيُّ عِنْدَ مَوْتِهِ يُدْخِلُ يَدَيْهِ فِي
 الْمَاءِ فَيَمْسَحُ بِهِمَا وَجْهَهُ، وَيَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 إِنَّ لِلْمَوْتِ سَكْرَاتٍ]

151-2. Пайғамбар алайҳиссалом ўлим пайтларида қўлларини сувга ботириб, кейин юзларига суртар эдилар. Ва Оллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ, албатта ўлимнинг сакаротлари-талвасалари бор, — дер эдилар.¹

152 - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَحْدَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ
 وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ]

¹ Бухорий.

152-3. «Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ! Оллоҳ улуғдир. Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ! У ёлғиз ва шериги йўқдир. Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ! Барча мулк Уникидир, ҳамма ҳамдлар Унга хосдир. Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ! Куч-қудрат ҳаммаси Ундадир».¹

52 - تلقين المحتضر

52. Ўлим талвасасида ётган одамга талқин қилинадиган калима

153 - [مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ]

¹ Термизий ва Ибн Можа. Албоний саҳиҳ деган.

153. «Кимнинг дунёдан чиқиб кетаётиб, охири гапирган сўзи «ла илаҳа илаллоҳ» бўлар экан, албатта жаннатга киради».¹

53 - دعاء من أصيب بمصيبة

53. Мусибат кўрган киши ўқийдиган дуо

154 - [إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجْزِنِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا]

154. «Албатта биз Оллоҳнинг (бандаларимиз) ва албатта биз У зотга қайтгувчилармиз» Илоҳим! Мана шу мусибатим сабабли менга ажру мукофот бер

¹ Абу Довуд.

ва мен учун ундан яхшироқ бўлган нарсани эваз қил.¹

54 - الدعاء عند إغماض الميت

54. Ўликни кўзини юмиб қўйишда ўқиладиган дуо

155 - [اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانٍ (بِاسْمِهِ) وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ، وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ]

155-1. «Эй Илоҳим! Фалончи бандангни -уни исмини ёдга олиб- мағфират қил, — дейди. Сўнг унинг мартабаси-

¹ Муслим.

ни ҳидоят топганлар қаторига кўтаргин. Унинг ортидан қолган -аҳлаёллари ва фарзандларига- ўзинг назоратчи бўлгин. Бизларни ҳам, уни ҳам мағфират қил ва қабрини кенг ва мунаввар қилгин», — дейди.¹

55 - الدعاء للميت في الصلاة عليه

55. Маййитга жаноза намозида ўқиладиган дуолар

156 - [اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ، وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثُّوبَ

¹ Муслим.

الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدَلُهُ دَاراً خَيْراً مِنْ دَارِهِ،
وَأَهْلاً خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجِهِ،
وَأَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ، وَأَعَدَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ
النَّارِ]

156-1. «Парвардигоро! Уни мағфират қилиб, раҳм айла ва унга офият бериб, афв эт. Жойини муқаррам этиб, киришини осон қил. Ва оппоқ кўйлак кирдан тозалангандек, уни ҳам сув, қор, дўл билан ювиб, гуноҳлардан поклагин. Унга ҳовлисида гўзалроқ ҳовли, аҳлидан кўра яхшироқ аҳл, аёлидан кўра яхшироқ аёл насиб этгин. Ва

жаннатга киргиз, қабр ва дўзах азобидан сақлагин».¹

157 - [اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيَاتِنَا وَمَمَاتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرْنَا وَأُنْشَأْنَا. اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَخِيهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ]

157-2. «Эй Илоҳим! Бизларни тирикларимиз ва ўликларимизни, шоҳид ва ғойбларимизни, кичик ва катталаримизни, эркак ва аёлларимизни мағфират қилгин. Эй Илоҳим! Бизлардан тирик қолганларни Исломда қил, ўлганларни эса иймонда ўтказ. Эй

¹ Муслим.

Илоҳим! Унинг ажр-савобидан бизларни маҳрум этма ва ундан кейин бизларни адаштирмагин».¹

158 - [اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ فِي ذِمَّتِكَ، وَحَبْلِ جِوَارِكَ، فَقِهِ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاعْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ]

158-3. «Парвардигоро! Фалончининг ўғли фалончи, Сенинг зиммангда ва паноҳ арқонингдадир. Уни қабр фитнаси ва дўзах азобидан асра. Сен вафо ва ҳақ эгасисан. Унинг гуноҳларини мағ-

¹ Сунаун соҳиблари ва Аҳмад.

фират қил ва раҳмтингга ол. Албатта Сен кечирувчи ва раҳмли зотдирсан».¹

159- اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ أُمَّتِكَ اِحْتَاَجُ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ، إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ

159-4. Эй Оллоҳ! Қулинг ва чўрингнинг фарзданди Сенинг раҳматингга мухтождир. Сен уни азоблашдан беҳожат Зотдирсан. Агар у яхши бўлган бўлса, ҳасанотларини зиёда эт. Агар у ёмон бўлган бўлса, унинг ёмонлигини кечиб юбор.

¹ Ибн Можа ва Абу Довуд.

56 - الدُّعَاءُ لِلْفَرْطِ فِي الصَّلَاةِ عَلَيْهِ

56. Гўдакка ўқиладиган жаноза намози дуоси

160 - ((اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ))

160-1. Эй Оллоҳ! Уни қабр азобидан сақла.¹

Қуйидаги дуони ўқиса ҳам яхши:

وإن قال: ((اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطًا وَذُخْرًا لِيَوْمِ الدَّيْنِ،
وَشَفِيعًا مُجَابًا، اللَّهُمَّ ثَقِّلْ بِهِ مَوَازِينَهُمَا، وَأَعْظِمْ

¹ Саид ибн Мусаййаб айтади: Хато-гуноҳ қилмаган сабий-гўдакка Абу Ҳурайра жаноза намозини ўқиганида орқасида турдим. У (юқоридаги дуони ўқиди) (Молик «Муваатто»да, Ибн Аби Шайба «Мусаннаф»да келтирган. Байҳақий ривоят қилган).

بِهِ أَجْوَرَهُمَا، وَالْحَقُّهُ بِصَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ، وَاجْعَلْهُ
 فِي كِفَالَةِ إِبْرَاهِيمَ، وَقِهِ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ الْجَحِيمِ،
 وَأَبْدَلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ،
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَأَسْلَافِنَا، وَأَفْرَاطِنَا، وَمَنْ سَبَقَنَا
 بِالْإِيمَانِ)) فَحَسَنٌ

«Эй Оллоҳ! Уни ота-онаси учун ажр-мукофот, захира ҳамда шафоати қабул бўладиган шафоатчи қил. Эй Оллоҳ, шу гўдак сабабли уларнинг мезонларини оғир, ажру-мукофотларини улуғ қил. Уни солиҳ мўминлар қаторига қўш. Иброҳимнинг кафолатида (кафиллигида) қил. Ўз раҳматинг билан уни жаҳаннам азобидан сақла, унга уйидан яхшироқ уй, аҳлидан яхшироқ аҳл (оила) ато қил (ўрнига бер). Эй Оллоҳ! Ёшу қаримизни ҳамда биздан олдин

иймон билан ўтиб кетган кишиларни мағфират қил!¹

161 - [اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطًا، وَسَلَفًا، وَأَجْرًا]

161-2. «Эй Илоҳим! Уни бизлар учун фарат-кутиб олувчи ва салафу ажр қилгин».²

57 - دعاء التعزية

57. Таъзия дуоси

162 - [إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أُعْطِيَ، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى... فَلْتَضَبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ]

¹ Ибн Қудома ва Ибн Бозлар ўз китобларида келтирганлар.

² Ҳасан гўдакнинг жанозасида «Фотиҳа» сураси билан шу дуони ўқир эдилар) (Бағавий, Абдураззоқлар келтирганлар).

162-1. «Албатта олгани ҳам, бергани ҳам Оллоҳнинг ўзиники. Ҳар бир нарса Унинг ҳузурида маълум муҳлат билан (белгиланган)дир. Сабр қилинг, Оллоҳнинг ҳузуридаги ажру савобни умид этинг».¹

وإن قال: [أَعْظَمَ اللهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاءَكَ،
وَعَفَرَ لِمَيْتِكَ] فحسن.

Мана бундай деса ҳам яхши: «Оллоҳ ажрингизни улуғ, азангизни яхши қилсин ва маййитингизни мағфират этсин».²

¹ Бухорий ва Муслим.

² Нававий “Азкор”.

58 - الدعاء عند إدخال الميت القبر

**58. Маййит қабрга қўйи-
лаётган пайт ўқиладиган
дуо**

163 - [بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ]

163. Бисмиллаҳ, яъни Оллоҳнинг исми ила ва Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг суннатиға мувофиқ ўликни қабрга қўяман.¹

59 - الدعاء بعد دفن الميت

**59. Маййитни дафн қилиб
бўлгандан сўнг айтилади-
ган дуо**

¹ Абу Довуд ва Аҳмад.

164 - [اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ]

164. «Эй Илоҳим! Уни мағфират қил. Эй Илоҳим! Уни -савол-жавобда-собитқадам қил».¹

60 - دعاء زيارة القبور

60. Қабристонни зиёрат қилинганда ўқиладиган дуо

¹ Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам маййитни дафн қилиб бўлгач, унинг тепасида туриб айтардиларки: «Биродарингизга истиғфор тиланглар, унга собитқадамлик сўранглар, албатта, у ҳозир сўралади» (Абу Довуд ва Ҳоким. Заҳабий саҳиҳ деган).

165 - [السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ، مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ،
[وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ] أَسْأَلُ
اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ]

165. «Ассалому алайкум эй мўмин мусулмонлардан иборат бўлган бу диёр аҳллари! Бизлар ҳам иншаоллоҳ сизлар ортларингиздан -бир кун бу ерга келишимиз бор. Оллоҳ бизлардан аввал ўтганларни ҳам, кейин ўтгувчиларни ҳам раҳм айласин. Оллоҳ таолодан ўзимиз учун, ҳамда сизлар учун офият тилайман».¹

¹ Муслим ва Ибн Можа.

61 - دعاء الريح

61. Шамол эсганда
ўқиладиган дуо

166 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ شَرِّهَا]

166-1. «Парвардигоро! Мен Сендан бу шамолнинг яхшилигини сўрайман ва унинг ёмонлигидан паноҳ беришингни тилайман».¹

167 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا،
وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ
مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ]

¹ Абу Довуд ва Ибн Можа.

167-2. «Парвардигоро! Мен Сендан бу шамолнинг яхшилиги ва ундаги яхшилик ва у билан бирга юборилган яхшиликни сўрайман. Ва унинг ёмонлиги ва ундаги ёмонлик, ҳамда у билан бирга юборилган ёмонликдан паноҳ беришингни тилайман».¹

62 - دعاء الرعد

62. Момақалдиروق бўлганда ўқиладиган дуо

168 - [سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ]

168. «Момақалдиروق ҳамдлар ила тасбеҳ айтаётган, малоикалар ҳам Ун-

¹ Бухорий ва Муслим. Лафз Муслимники.

дан кўрқиб Унга ҳамду санолар ва тасбеҳлар айтаётган Оллоҳ бутун айбу нуқсондан покдир».¹

63 - من أدعية الاستسقاء

63. Истисқо -Оллоҳ таолодан ёмғир тилаб ўқиладиган дуолар

169 - [اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ]

169-1. «Парвардигоро! Бизларга тезроқ кечиктирмаган ҳолда чанқоқларни қон-

¹ Абдуллоҳ ибн Зубайр момақалди роқ овозини эшитганда гапиришдан тўхтар эдилар). («Муваатто»да келтирилган, Албоний санадини саҳиҳ деган. Мавкуф).

дирувчи, мул-кўл, фойдали, зарарсиз
ёмғир ёғдиргин».¹

170 - [اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا]

170-2. «Парвардигоро! Ёмғир ёғдир,
ёмғир ёғдир, ёмғир ёғдир».²

171 - [اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ، وَبَهَائِمَكَ، وَاَنْشُرْ

رَحْمَتَكَ، وَأَخِييَ بِلَدِكَ الْمَيِّتِ]

171-3. «Эй Илоҳим! Бандаларингни,
хайвонларингни суғоргин ва раҳма-
тингни тарқатгин, ўлик шахрингни
тирилтиргин».³

¹ Абу Довуд.

² Бухорий ва Муслим.

³ Абу Довуд.

64 - الدعاء إذا نزل المطر

64. Ёмғир ёққанда ўқиладиган дуо

172 - [اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا]

172. «Эй Илоҳим! Бу ёмғирни фойдали мўл-кўл қилгин».¹

65 - الدعاء بعد نزول المطر

65. Ёмғир тингач ўқи- ладиган дуо

173 - [مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ]

173. «Бизга Оллоҳ таолонинг фазл-карами ва раҳмат ила ёмғир ёғди».¹

¹ Бухорий.

66 - من أدعية الاستصحاء

**66. Ҳавонинг булутлардан
очиличи мақсадида ўқи-
ладиган дуолардан**

174 - [اللَّهُمَّ حَوَّالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى
الْأَكَامِ وَالظَّرَابِ، وَبُطُونِ الْأُودِيَةِ، وَمَنَابِتِ
الشَّجَرِ]

174. «Парвардигоро! Бизларнинг усти-
мизга -шаҳримизга- эмас, атрофимизга,
яъни шаҳардан ташқарига, қир-адир-
лар, водийларнинг ичи ва дарахтзор-
ларга ёғдир».²

¹ Бухорий ва Муслим.

² Бухорий ва Муслим.

67 - دعاء رؤية الهلال

67. Янги ойни кўрганда ўқийдиган дуо

175 - [اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ
وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا
تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ]

175. «Оллоҳ улуғдир, эй Илоҳим! Бу ойни бизларга омонлик, иймон, саломатчилик, салом ва Ўзинг яхши кўриб, рози бўлган нарсага тавфиқ бериш ойкилгин. Бизнинг Роббимиз ва сенинг Роббинг ҳам Оллоҳдир».¹

¹ Термизий ва Доримий.

68 - الدعاء عند إفتار الصائم

68. Рўзадорнинг ифтор маҳалда айтадиган дуоси

176 - [ذَهَبَ الظَّمَأُ وَابْتَلَّتِ العُرُوقُ، وَثَبَتَ الأَجْرُ

إِنْ شَاءَ اللهُ]

176-1. «Чанқоқлик кетди, томирлар намланди, иншаоллоҳ савоб ҳам собит бўлди».¹

177 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ

كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي]

177-2. «Парвардигоро! Мен Сендан ҳамма нарсадан кенг бўлган раҳматинг

¹ Абу Довуд.

ила гуноҳларимни кечиришингни сўрайман».¹

69 - الدعاء قبل الطعام

69. Овқатдан аввал ўқиладиган дуо

178 - إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَلْيَقُلْ بِسْمِ اللَّهِ،
فَإِنْ نَسِيَ فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ

178-1. Агар бирингиз овқатланса бисмиллаҳ десин. Агар эсидан чиқиб қолган бўлса: Аввалида ҳам, охирида ҳам «бисмиллаҳ», десин.²

¹ Ибн Можа.

² Абу Довуд ва Термизий.

179 - [مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ الطَّعَامَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَبَنًا فَلْيَقُلْ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ]

179-2. Кимни Оллоҳ таоло таомлан-тирган бўлса айтсинки: «Эй Илоҳим! бу таомда бизга барака бер ва бундан ҳам яхшироғини насиб қил! Кимга Оллоҳ таоло сут инъом қилган бўлса айтсинки: «Эй Илоҳим! Бунда бизга барака бер ва бизларга бундан янада кўпроқ насиб эт».¹

70 - الدعاء عند الفراغ من الطعام

70. Таомланиб бўлгач ўқиладиган дуо

¹ Термизий.

180 - [الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا، وَرَزَقَنِيهِ،
مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ]

180-1. «Менга бу таомни инъом қилган, менинг кучим ва қудратимсиз ризқлантирган Оллоҳга ҳамду санолар бўлсин».¹

181 - [الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ،
غَيْرَ [مَكْفِيٍّ وَلَا] مُودَّعٍ، وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ رَبَّنَا]

181-2. «Оллоҳ таолога чексиз, муборак ҳамдлар бўлсин. Роббимиз ҳеч кимга мухтож эмас, У -дуода- тарк этилмас ва Ундан беҳожат ҳам бўлинмас».²

¹ Абу Довуд, Ибн Можа ва Термизий.

² Бухорий ва Термизий.

71 - دعاء الضيف لصاحب الطعام

**71. Меҳмоннинг мезбонга
қиладиган дуоси**

182 - [اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيْمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاعْفِرْ لَهُمْ
وَارْحَمْهُمْ]

182. «Эй Илоҳим! Уларга берган ризқингни баракотли қил ва уларни мағфират этиб, раҳм айлагин».¹

72 - الدعاء لمن سقاه أو إذا أراد ذلك

**72. Сув ичирган ёки ичир-
моқчи бўлган кишига
айтиладиган дуо**

¹ Муслим.

183 - [اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي]

183. «Парвардигоро! Менга таом берган кишини Ўзинг таомлантир ва сув ичирган кишини ҳам Ўзинг сув ичиргин».¹

73 - الدعاء إذا أفطر عند أهل البيت

73. Бир хонадонда ифтор қилган киши шу хонадон аҳлига айтадиган дуоси

184 - [أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ]

¹ Муслим.

184. «Хонадонингизда рўзадорлар ифтор қилсин, таомларингизни солиҳ кишилар танавул қилсин ҳамда малоикалар сизларга салавоглар айтсин».¹

74 - دعاء الصائم إذا حضر الطعام ولم يفطر

74. Таом келтирилиб, ундан танавул қилмаган рўзадор дуоси

185 - [إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ، وَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيَطْعَمْ] ومعنى فليصل أي فليدع

¹ Абу Довуд, Ибн Можа ва Насоий.

185. «Агар бирингиз меҳмондорчиликка чақириладиган бўлса, албатта ижобат қилсин! Агар рўза тутиб олган бўлса, мезбон ҳаққига дуо қилсин, рўзадор бўлмаса таомлансин».¹

75 - مايقول الصائم إذا سابه أحد

75. Биров рўзадорни ҳақоратлаганда унга қайтарадиган жавоби

186 - [إِنِّي صَائِمٌ، إِنِّي صَائِمٌ]

186. «Мен рўзадорман! мен рўзадорман».²

¹ Муслим.

² Бухорий ва Муслим.

76 - الدعاء عند رؤية باكورة الثمر

76. Янги пишган мевани кўрганда ўқиладиган дуо

187 - [اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي
مَدِينَتِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدِّنَا]

187. «Парвардигоро! Бизларга меваларимизда, шаҳримизда ва муд¹ларимизда баракани ато этгин».²

77 - دعاء العطاس

77. Акса урганда айтадиган дуо

¹ Муд вазн ўлчов бирлиги.

² Муслим.

188 - [إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ،
وَلْيَقُلْ لَهُ أَخُوهُ أَوْ صَاحِبُهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، فَإِذَا قَالَ
لَهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، فَلْيَقُلْ: يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ
بَالِكُمْ]

188. Пайғамбар алайҳиссалом шундай марҳамат қиладилар: «Агар бирингиз акса урса, алҳамдулиллоҳ, яъни Оллоҳга ҳамдлар бўлсин, — десин! Унинг биродари ёки соҳиби унга ярҳамукаллоҳ, яъни Оллоҳ сени раҳматига олсин, — десин! Агар шундай деса, акса урган киши ҳам унга Оллоҳ сизларни ҳидоят қилсин ва ишларингизни ўнгласин, деб жавоб қилсин».¹

¹ Бухорий.

78 - ما يقال للكافر إذا عطس فحمد الله

**78. Кофир акса уриб, сўнг
Оллоҳга ҳамд айтса нима
деб жавоб қилинади**

189 - [يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُضِلُّكُمْ بِالْكُفْرِ]

189. «Оллоҳ сизларни ҳидоятласин ва ишларингизни ўнгласин».

79 - الدعاء للمتزوج

**79. Уйланган кишига
айтиладиган дуо**

190 - [بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ

بَيْنَكُمْ فِي خَيْرٍ]

190. «Оллоҳ таоло сизга баракотлар ёғдирсин. Ва ўрталарингизни яхшиликда жамласин».¹

80 - دعاء المتزوج وشراء الدابة

80. Киши уйланганда ёки от-улов сотиб олганда ўқийдиган дуоси

191 - [إِذَا تَزَوَّجَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً، أَوْ إِذَا اشْتَرَى خَادِمًا فَلْيَقُلْ: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَإِذَا اشْتَرَى بَعِيرًا فَلْيَأْخُذْ بِذُرْوَةِ سَنَامِهِ وَلْيَقُلْ مِثْلَ ذَلِكَ]

¹ Абу Довуд, Термизий ва Ибн Можа.

191-1. Пайғамбар алайҳиссалом дедилар: «Агар бирингиз бир аёлга уйланса ёки бир хизматкор сотиб олса, шундай десин: «Эй Илоҳим! Мен Сендан бунинг яхшилигини ва Сен унда яратган яхшилиқни сўрайман ва унинг ёмонлигидан ва Сен унда яратган ёмонликдан паноҳ беришингни тилайман».¹

81 - الدعاء قبل إتيان الزوجة

81. Эркак аёлига яқинлик қилишидан аввал айтадиган дуоси

192 - [بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا]

¹ Абу Довуд ва Ибн Можа.

192-1. «Бисмиллаҳ, эй Илоҳим! Шайтонни бизлардан ва бизларга берадиганинг — фарзанддан ҳам йироқ қилгин».¹

82 - دعاء الغضب

82. Ғазаб келганда ўқиладиган дуо

193 - [أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ]

193. Истиоза — Аъзу биллаҳи минаш шайтонир рожимни айтади.²

83 - دعاء من رأى مبتلى

¹ Бухорий ва Муслим.

² Бухорий ва Муслим.

83. Бир мусибатли кишини кўрганда ўқиладиган дуо

194 - [الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ،

وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا]

194. «Сенга келган балодан мени асраган ва кўп халқларидан мени афзал қилган Оллоҳга ҳамдлар бўлсин».¹

84 - ما يقال في المجلس

84. Мажлис — давраларда ўқиладиган дуо

¹ Термизий.

195 - عن ابن عمر قال: كان يعد لرسول الله ﷺ في المجلس الواحد مائة مرة من قبل أن يقوم [رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ]

195. Ибн Умар разияллоҳу анхудан ривоят қилинади, айтадиларки: «Бир мажлисининг ўзида Пайғамбар алайҳиссалом туриб кетишларидан аввал юз марта Роббим! Мени мағфират қил, тавбамни қабул эт, албатта Сен тавбаларни қабул қилгувчи ҳамда кечирувчи Зотсан», дер эдилар.¹

85 - كفارة المجلس

¹ Термизий ва Ибн Можа.

85. Мажлис каффорати

196 – [سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ]

196. «Эй Роббим, Сенга ҳамдлар ила тасбеҳлар бўлсин. Сендан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ, Сендан мағфират тилайман ва Сенга тавба қиламан».¹

¹ Абу Довуд, Термизий, Насоий ва Ибн Можа. Оиша онамиз айтади: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бир мажлисга ўтирсалар, Қуръон тиловат қилсалар ёки намоз ўқисалар, албатта, мана шу калималар билан яқунлар эдилар» (Насоий ва Аҳмад).

86 - الدعاء لمن قال غفر الله لك

86. Оллоҳ сизни мағфират қилсин деган кишига қандай жавоб қилинади

197 - [وَلَكَّ]

197. «Сизни ҳам мағфират қилсин».¹

87 - الدعاء لمن صنع إليك معروفا

87. Сизга яхшилик қилган кишига айтадиган дуоингиз

198 - [جَزَاكَ اللهُ خَيْرًا]

¹ Аҳмад ва Насойй.

198. «Оллоҳ сизга яхши мукофотлар берсин».¹

88 - مايعصم الله به من الدجال

**88. Дажжолдан сақланиш
учун ўқиладиган дуолар**

199 - [مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ

الْكَهْفِ عُصِمَ مِنَ الدَّجَالِ]

199. «Кимики «Каҳф» сурасининг аввалидан ўн оят ёдласа, Дажжолдан сақланади».²

¹ Термизий.

² Муслим.

وَالْاِسْتِعَاذَةُ بِاللّٰهِ مِنْ فِتْنَتِهِ عَقِبَ التَّشْهُدِ الْاٰخِرِ مِنْ
كُلِّ صَلَاةٍ

«Ҳар намознинг охирги ташаххудидан сўнг, Оллоҳдан Дажжолнинг фитнаси-дан паноҳ беришини тилаш ҳам ундан сақланишга олиб боргувчи омилдир».¹

89 - الدعاء لمن قال إني أحبك في الله

**89. Сизни Оллоҳ йўлида
яхши кўраман деган киши-
га қандай жавоб қилинади**

200 - [أَحَبُّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ]

¹ 55-, 56- рақамдаги ҳадисларга қаранг.

200. «Мени ким учун яхши кўрган бўлсангиз, у Зот ҳам сизни яхши кўрсин».¹

90 - الدُّعَاءُ لِمَنْ عَرَضَ عَلَيْكَ مَالُهُ

90. Мол-мулкини сизга бермоқчи бўлган кишига қандай дуо қилинади

201 - [بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ]

201. “Оллоҳ таоло сизнинг аҳлингизга ҳам, молингизга ҳам барака берсин».²

¹ Абу Довуд. Ҳасан ҳадис.

² Бухорий.

91 - الدعاء لمن أقرض عند القضاء

**91. Қарзни тўлаётган вақт,
қарз бериб турган кишига
айтиладиган дуо**

202 - [بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ
السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالْأَدَاءُ]

202. «Оллоҳ сизнинг аҳлингизга ва молингизга барака берсин! Албатта қарзнинг мукофоти мақтовлар ҳамда чиройли адо қилмоқдир».¹

92 - دعاء الخوف من الشرك

**92. Ширк келтириб қўйи-
шидан қўрққан киши
ўқийдиган дуо**

¹ Насоий ва Ибн Можа.

203 - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ وَأَنَا
أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ]

203. «Парвардигоро! Мен Сенга била-
туриб ширк келтириб қўйишимдан
паноҳ беришингни сўрайман ва билмай
қилиб қўйган гуноҳларимга Сендан
кечириб сўрайман».¹

93 - الدعاء لمن قال بارك الله فيك

**93. Оллоҳ сизга барака
берсин — деган кишига
бериладиган жавоб**

204 - [وَفِيكَ بَارَكَ اللَّهُ]

¹ Аҳмад ва Бухорий “Ал-Адабул-муфрад”.

204. «Сизга ҳам Оллоҳ барака ато этсин».¹

94 - دعاء كراهية الطيرة

94. Шумланиш ва ундан қутулиш дуоси

205 - [اللَّهُمَّ لَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ، وَلَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ]

205. «Парвардигоро! Сен ёмонликка нишона қилган нарсагина ёмонликдир, Сен яхшиликка нишона қилган нарсагина яхшиликдир ва Сендан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқдир».²

¹ Ибн Сунний.

² Аҳмад ва Ибн Сунний.

95 - دعاء الركوب

**95. От-улов, кема, ёки
замонавий транспорт воси-
таларини минилганда
ўқиладиган дуо**

206 - بِسْمِ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ
لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا
لَمُنْقَلِبُونَ﴾، ((الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ،
اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي
ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي؛ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا
أَنْتَ))

206. Бисмиллаҳ, алҳамдулиллаҳ — деб
сўнг ушбу оятни ўқийди:

«Бизларга бу (кема ёки от-улов)ни бўйсундириб қўйган зот (яъни Оллоҳ барча айбу-нуқсондан) покдир. Бизлар ўзимиз бунга қодир эмас эдик. Шак-шубҳасиз бизлар (барчамиз) «Парвардигоримизга қайтгувчидир-миз».¹

96 - دعاء السفر

96. Сафар дуоси

207 - اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، ﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ * وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾ ((اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَىٰ، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَىٰ، اللَّهُمَّ هَوِّنْ

¹ Абу Довуд ва Термизий.

عَلَيْنَا سَفَرْنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ
 الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ،
 وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ))، وَإِذَا رَجَعَ
 قَالَهُنَّ وَزَادَ فِيهِنَّ: ((آيْبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا
 حَامِدُونَ))

207. Уч марта “Оллоху акбар” дегандан сўнг ушбу оятни ўқийди:

«Бизларга бу (кема ёки от-улов)ни бўйсундириб қўйган зот (яъни Оллох барча айбу-нуқсондан) покдир. Бизлар ўзимиз бунга қодир эмас эдик. Шак-шубҳасиз бизлар (барчамиз) «Парвардигоримизга қайтгувчидир-миз».

Кейин эса ҳадиси шарифда келган ушбу дуони ўқийди:

«Парвардигоро! Биз Сендан бу сафаримизда яхшилик ва тақвони, амаллардан эса Ўзинг рози бўладиганини насиб этишингни сўраймиз. Парвардигоро! Бизларга бу сафаримизни енгил, узоқлигини яқин қил. Парвардигоро! Сен сафаримизда йўлдош, аҳлимизда эса халифасан. Парвардигоро! Мени сафар машаққатларидан, сафарда қайғули кўнгилсиз ҳодисалар содир бўлишидан ва молу аҳлимга зиён захмат етишидан Ўзинг асрагин».¹

---

¹ Муслим.

97 - دعاء دخول القرية أو البلدة

97. Қишлоқ ёки шаҳарга кириш дуоси

208 - [اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ،
وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ
وَمَا أَضَلَلْنَ، وَرَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا ذَرَيْنِ، أَسْأَلُكَ خَيْرَ
هَذِهِ الْقَرْيَةِ، وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ أَهْلِهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا]

208. «Эй! Илоҳим! Етти осмонлару ва улар соя қилган нарсаларнинг Робби! Етти ер ва улар устиларидаги нарсаларнинг Робби! Шайтонлар ва улар адаштирганларнинг Робби! Шамоллар ва улар учирган нарсаларнинг Робби! Мен Сендан бу қишлоқ ёки шаҳарнинг ва

унинг аҳолисининг яхшилигини сўрайман. Ҳамда унинг ва аҳолисининг ёмонлигидан ва у қишлоқ ёки шаҳардаги ёмонликдан паноҳ беришингни тилайман».¹

98 - دعاء دخول السوق

98. Бозорга кириш дуоси

209 - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ]

209. «Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ, У ёлғиз ва шериги йўқдир, мулк Уникидир, ҳамма ҳамду санолар Унга

¹ Ҳоким ва Ибн Сунний. Заҳабий саҳиҳ деган.

хосдир. У тирилтиради ва ўлдиради, Ўзи эса мангу тирик, асло ўлмайди. Барча яхшилик Унинг қўлида ва У хамма нарсага қодир зотдир».¹

99 - الدعاء إذا تعس المركوب

99. Миниб олган маркаби тойилганда ўқийдиган дуо

210 - [بِسْمِ اللَّهِ]

210. Бисмиллаҳ, яъни Оллоҳнинг исми-ни зикр этади.²

100 - دعاء المسافر للمقيم

¹ Термизий ва Ибн Можа. Албоний ҳадисни ҳасан деган.

² Абу Довуд.

100. Мусофирни муқим кишига айтадиган дуоси

211 - [أَسْتَوِدِعُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا تَضِيعُ وَدَائِعُهُ]

211. «Сизларни омонатлари ҳеч зое бўлмайдиган Оллоҳга топширдим».¹

101 - دعاء المقيم للمسافر

101. Муқимни мусофирга айтадиган дуоси

212 - [أَسْتَوِدِعُ اللَّهُ دِينَكَ، وَأَمَانَتَكَ، وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ]

¹ Аҳмад ва Ибн Можа.

212-1. «Сизнинг динингиз, омонатингиз ва амалларингиз оқибатини Оллоҳга топширдим».¹

213 - [زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ

الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ]

213-2. «Сизга Оллоҳ тақво берсин, гуноҳларингизни мағфират қилсин ва қаерда бўлсангиз ҳам сизга яхшилиқни раво кўрсин».²

102 - التكبير والتسبيح في سير السفر

102. Сафарда кетаётиб такбир ва тасбеҳлар айтиш

¹ Аҳмад ва Термизий.

² Термизий.

214 - قال جابر رضي الله عنه: [كُنَّا إِذَا صَعَدْنَا
كَبَّرْنَا، وَإِذَا نَزَلْنَا سَبَّحْنَا]

214. Жобир разияллоҳ анҳу айтадиларки: «Агар сафарда бир тепаликка кўтарилсак такбир, агар пастликка тушсак тасбеҳ айтар эдик».¹

103 - دعاء المسافر إذا أسحر

**103. Мусофирни саҳар
вақтида ўқийдиган дуоси**

215 - [سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ، وَحُسْنِ بَلَاءِهِ
عَلَيْنَا، رَبَّنَا صَاحِبِنَا، وَأَفْضَلِ عَلَيْنَا، عَائِدًا بِاللَّهِ مِنَ
النَّارِ]

¹ Бухорий.

215. «Оллоҳга айтган ҳамду саноларимизни ва Унинг бизга қилган яхшиликларини эшитувчи эшитди ва шоҳид бўлди. Парвардигоро! Сафаримизда бизларга ўзинг ҳамроҳ бўлгин ва бизларга фазлу карамингдан инъом қил. Оллоҳ таолодан дўзахдан асрашини сўраймиз».¹

104 - الدعاء إذا نزل منزلا في سفر

أو غيره

**104. Сафарда ёки қаерда
бўлмасин бир ерга тушса
айтиладиган дуо**

¹ Муслим.

216 - [أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا
خَلَقَ]

216. «Оллоҳнинг мукаммал калималари ила яратганларининг ёмонлигидан паноҳ сўрайман».¹

105 - ذكر الرجوع من السفر

105. Сафардан қайтишда айтиладиган дуо

217 - [يُكَبَّرُ عَلَى كُلِّ شَرَفٍ ثَلَاثَ تَكْبِيرَاتٍ ثُمَّ
يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ
الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،

¹ Муслим.

آيُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ
وَعَدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ]

217. Қачон сафарда бир баландликка кўтарилса уч бор такбир айтади, сўнг ушбу дуони ўқийди: “Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ. У ёлғиз, шериги ҳам йўқдир. Барча мулк Уникидир, ҳамду санолар ҳам Ўзига хосдир ва У ҳамма нарсага қодир зотдир. Бизлар қайтгувчи, тавба қилгувчи ва Роббимизга ибодат қилгувчи ҳамда ҳамду санолар айтгувчилардирмиз. Оллоҳ ваъдасига вафо қилди, бандасига нусрат берди ва ёлғиз Ўзи бутун гуруҳтўдаларни енгди».¹

¹ Бухорий ва Муслим.

106 - ما يقول من أتاه أمر يسره أو يكرهه

**106. Хурсандчилик ёки
кўнгилсиз воқеа бўлганда
нима дейиш лозим**

218 - [كَانَ النَّبِيُّ إِذَا أَتَاهُ الْأَمْرُ يَسْرُهُ قَالَ:
(الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ)) وَإِذَا
أَتَاهُ الْأَمْرُ يَكْرَهُهُ قَالَ: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ
حَالٍ))

218. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламни хурсанд қиладиган иш содир бўлса, мана бундай дер эдилар: «Оллоҳга ҳамдлар бўлсинки, Унинг инъом эҳсонлари ила солиҳ амаллар, яъни яхшиликлар баркамол бўлади».

Агар кўнгилсиз воқеа содир бўлса, мана бундай дер эдилар: «Ҳамма ҳолатда ҳам Оллоҳ таолога ҳамду санолар бўлсин».¹

107 - فضل الصلاة على النبي صلى الله
عليه وسلم

107. Пайғамбар алайҳиссаломга салавотлар айтишнинг фазилатлари

219 - قال ﷺ [مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا]

219-1. Пайғамбар алайҳиссалом айтадиларки: «Ким менга бир марта сала-

¹ Ибн Сунний ва Ҳоким.

вот айтса, Оллоҳ таоло шу салавати сабабли унга ўн марта салавот айтади».¹

220 - وقال ﷺ: [لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيداً وَصَلُّوا عَلَيَّ؛ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ]

220-2. Яна у зот шундай марҳамат қиладилар: «Қабримни ҳайит қилиб олманглар! Менга салавот айтаверинглар, чунки қаерда бўлсангизлар ҳам менга салавотларингиз етаверади».²

221 - وقال ﷺ: [الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ]

¹ Муслим.

² Абу Довуд ва Аҳмад.

221-3. Яна у зот айтадиларки: «Бахил киши шундай одамки, унинг олдида мен зикр қилинсам менга салавот айтмаган кишидир».¹

222 - وقال ﷺ: [إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلَامَ]

222-4. Яна айтадиларки: «Оллоҳ таолонинг ерда кезиб юрувчи малоикалари бор, улар умматимнинг саломини менга етказиб турадилар».²

223 - وقال ﷺ: [مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ]

¹ Термизий.

² Насоий ва Ҳоким.

223-5. Яна у зот: «Кимки менга салом йўллар экан, албатта Оллоҳ таоло менга руҳимни қайтариб беради, сўнг мен унинг саломига жавоб қайтараман», дедилар.¹

108 - إفشاء السلام

108. Саломни кенг ёйиш

224 - قال رسول الله ﷺ: [لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوْ لَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ، أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ]

224-1. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам дедилар: «Сизлар мўмин бўлмагунларингча жаннатга кира

¹ Абу Довуд.

олмайсизлар. Мўмин ҳам бўла олмай-сизлар то бир-бирларингизга муҳаббатли бўлмагунигларча. Мен сизларни ўрталарингизда муҳаббатни пайдо қиладиган ишга йўллаб қўймайми? Ўрталарингизда саломни кенг ёйинглар».¹

225 - [ثَلَاثٌ مِّنْ جَمَعَهُنَّ فَقَدْ جَمَعَ الْإِيمَانَ:
الْإِنْصَافُ مِنْ نَفْسِكَ، وَبَذْلُ السَّلَامِ لِلْعَالَمِ، وَالْإِنْفَاقُ
مِنَ الْإِقْتَارِ]

225-2. «Уч нарса бор, кимки уларни жамласа, иймони комил бўлибди: Киши ўзидан ҳам ўзгаларга -гарчи ўзига зарар бўлсада- инсоф қилиши, бутун мусулмонларга салом бермоқ-

¹ Муслим ва Аҳмад.

лиги ҳамда танглик вақтларда ҳам инфоқ қилишидир».¹

226 - وعن عبد الله بن عمر رضي الله عنه: أن رجلا سأل النبي ﷺ أي الإسلام خير قال: [تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ]

226-3. Абдуллоҳ ибн Умар разияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади, айтадиларки: «Бир киши Пайғамбар алайҳиссаломдан исломда энг яхши амал нима? — деб сўради». Шунда Пайғамбар алайҳиссалом: «Таом едиришинг, - яъни бева бечораларга хайр-эҳсонлар қилиб туришинг-, танигану танимаганга салом беришинг, — дедилар».²

¹ Бухорий.

² Бухорий ва Муслим.

109 - كيف يرد السلام على الكافر إذا

سلم

**109. Агар кофир киши
муслмонга салом берса,
қандай жавоб қилади**

227 - [إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا:
وَعَلَيْكُمْ]

227. Пайғамбар алайҳиссалом айтдиларки: «Агар аҳли китоблар сизларга салом берадиган бўлса, сизлар уларга ва алайкум -сизларга ҳам- деб жавоб қилинглр».¹

¹ Бухорий ва Муслим.

110 - دعاء صياح الديك ونهيق الحمار

110. Хўроз қичқирганда ва эшак ҳанграганда айтиладиган дуолар

228 - [إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاخَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ؛ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهِيْقَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ؛ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا]

228. Пайғамбар алайҳиссалом айтадиларки: «Агар хўрозларнинг қичқирганини эшитсаларингиз Оллоҳнинг фазлидан тиланглар, чунки у фариштани кўрганда қичқиради. Агар эшакни ҳанграшини эшитсангизлар шайтондан Оллоҳ паноҳ беришини сўранглар,

чунки у шайтонни кўрганда ҳанграйди».¹

111 - دعاء نباح الكلاب بالليل

111. Кечасида итлар хурганда ўқиладиган дуо

229 - [إِذَا سَمِعْتُمْ نُبْحَاحَ الْكِلَابِ وَنَهَيْقَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْهُنَّ؛ فَإِنَّهُنَّ يَرِينَ مَا لَا تَرَوْنَ]

229. Расулуллоҳ соллаллоҳ алайҳи ва саллам айтадиларки: «Агар кечаси итлар хурганини ва эшаклар ҳанграшини эшитсангизлар, Оллоҳ таолодан улардан паноҳ беришини тиланглар,

¹ Бухорий ва Муслим.

чунки улар сизлар кўрмайдиган нарсаларни кўрадилар».¹

112 - الدعاء لمن سبته

112. Сиз ҳақоратлаган кишининг ҳақиға айтадиган дуо

230 - قال ﷺ: [اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ
ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ]

230. Пайғамбар алайҳиссалом яна марҳамат қиладилар: «Эй Парвардигоро! Қайсики мўминни ҳақоратлаган бўлсам, бу ҳақоратимни унинг учун

¹ Абу Довуд ва Аҳмад.

қиёматда сенга яқинлаштиргувчи қилгин».¹

113 - ما يقول المسلم إذا مدح المسلم

**113. Муслмон киши
биродарини мақтаганда
нима дейиши керак**

231 - قال ﷺ: [إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحاً صَاحِبَهُ لَا مَحَالََةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فُلَانًا وَاللَّهِ حَسِيبُهُ، وَلَا أَرْكَبِي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا، أَحْسِبُهُ - إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَلِكَ - كَذَا وَكَذَا]

231. Пайғамбар алайҳиссалом айтадиларки: «Агарда бирорталарингиз биродарини мақтайдиган бўлса, шунга мажбур бўлиб қолса, айтсинки: "Мен

¹ Бухорий ва Муслим.

фалончини (шундай) деб ўйлайман. Оллоҳ уни ҳисоб-китоб қилувчидир. Мен унинг ичи ҳақида ҳам оқибати ҳақида ҳам қатъий бир нарса дея олмайман».¹

114 - ما يقول المسلم إذا زكي

114. Муслмон киши мақталса, нима дейиши керак?

232 - [اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاعْفِرْ لِي

مَا لَا يَعْلَمُونَ، [وَاجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ]

232. «Парвардигоро! Улар айтган мақтовлар сабабли мени жазоламагин. Ва улар айтган мақтовлардаги камчи-

¹ Муслим.

ликларимни мағфират айлагин ва мени улар ўйлагандан ҳам яхшироқ қилгин».¹

115 - كيف يلبي المحرم في الحج أو

العمرة

115. Муҳрим –эхромдаги киши ҳажда ва умрада қандай талбия айтади

233 - [لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ، وَالنِّعْمَةَ، لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا
شَرِيكَ لَكَ]

¹ Бухорий “Ал-Адабул-муфрад”. Қавс ичидаги зиёда Байҳақийга оид.

133. «Эй Оллох, чақириғингга қайта-қайта ижобат қилмоқдаман ва Сенинг итоатингдаман! Сенинг шеригинг йўқ. Мен Сенинг итоатингдаман, чақириғингга ижобатдаман. Ҳамд ҳам, неъмат ҳам, мулк ҳам Сеникидир. Сенинг шеригинг йўқ».¹

116 - التكبير إذا أتى الركن الأسود

116. Рукнул асвад олдида қандай такбир айтади?

234 - [طاف النبي ﷺ بِالْبَيْتِ عَلَى بَعِيرٍ كُلَّمَا أَتَى

الرُّكْنَ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ عِنْدَهُ وَكَبَّرَ]

234. «Пайғамбар алайҳиссалом Байтуллоҳни туя устида туриб тавоф қил-

¹ Бухорий ва Муслим.

дилар. Ҳар гал рукнга етиб келсалар унга қўлларидаги нарса билан ишора қилиб такбир айтар эдилар».¹

117 - الدعاء بين الركن اليماني والحجر

الأسود

**117. Қора тош билан
Рукнул ямоний ўртасида
ўқиладиган дуо**

235 - ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ

حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

235. «Парвардигоро, бизга бу дунёда ҳам яхшилиқни ато қилгин, охиратда

¹ Бухорий.

хам яхшилиқни ато этгин ва бизни дўзах азобидан асрагин».¹

118 - دعاء الوقوف على الصفا والمروة

118. Сафо ва марва тоғида турганда ўқиладиға дуо

236 - [لَمَّا دَنَا النَّبِيُّ ﷺ مِنَ الصَّفَا قَرَأَ: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ)) فَبَدَأَ بِالصَّفَا فَرَقِي عَلَيْهِ حَتَّى رَأَى الْبَيْتَ، فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَوَحَّدَ اللَّهَ وَكَبَّرَهُ وَقَالَ: ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ،

¹ Абу Довуд, Аҳмад ва Бағовий.

أَنْجَزَ وَعَدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَخَدَهُ،
 ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ))
 الْحَدِيثُ. وَفِيهِ: ((فَفَعَلَ عَلَى الْمَرْوَةِ كَمَا فَعَلَ
 عَلَى الصَّفَا]

Пайғамбар алайҳиссалом Сафо тоғига яқинлашганларида ушбу оятни ўқидилар: «Албатта Сафо ва Марва Оллоҳнинг оят-аломатларидандир».

Кейин эса Оллоҳ бошлаган нарса билан бошлайман, деб Сафо тоғига бориб, то Каъбатуллоҳ кўрингунча тепасига чиқдилар. Сўнг тоғ тепасида Каъбага юзландилар ва Оллоҳдан ўзга (ҳақ) илоҳ йўқлигини айтиб, тавҳид калимасини айтдилар. «Оллоҳу акбар», деб такбир айтдилар. «Оллоҳдан ўзга (ҳақ) илоҳ йўқ. У шериксиздир. Мулк ҳам,

хамд ҳам Уникидир ва У барча нарсага қодир. Оллоҳдан ўзга (ҳақ) илоҳ йўқ. У ваъдасининг устидан чиқди: бандасини ғолиб этди, гуруҳларни ёлғиз Ўзи мағлуб қилди», дедилар, сўнг дуо қилдилар. Шунинчун уч марта айтдилар-такрорладилар. Марва тепасида ҳам худди шундай қилдилар. (Яъни, уч марта такбир, тавҳид калималари айтдилар ва дуо қилдилар).¹

---

¹ Муслим.

119 - الدعاء يوم عرفة

**119. Арафа кунда
айтиладиган дуо**

237 - [خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا
قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ]

237. Пайғамбар алайҳиссалом айтди-ларки: «Арафа кунда айтиладиган дуоларнинг энг яхшиси ва афзали мен ва мендан аввал ўтган пайғамбарлар айтган дуодир». У куйидаги дуодир: «Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ! У ёлғиз ва шериги ҳам йўқдир! Барча мулк Уникидир, ҳамду санолар ҳам

Унга хосдир ва У ҳамма нарсага қодир зотдир».

120 - الذكر عند المشعر الحرام

120. Машъарил ҳаром - Муздалифа еридаги зикрлар ҳақида

238 - [ركب ﷺ عليه القُضْوَاءَ حَتَّى آتَى الْمَشْعَرَ
الْحَرَامَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ (فَدَعَاهُ، وَكَبَّرَهُ، وَهَلَّلَهُ،
وَوَحَّدَهُ) فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفًا حَتَّى أَسْفَرَ جِدًّا فَدَفَعَ قَبْلَ
أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ]

238. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам Қасво исмли туяларига миниб, Машъарил ҳаромга етиб келдилар, сўнг қиблага юзланиб, такбир, таҳлил, тавҳид калималарини айтиб дуо қилдилар.

Дуода кўп турдилар, ҳатто кун ёришиб кетишига оз қолганда, қуёш чиқишидан аввал Мино томон жўнаб кетдилар.¹

121 - التكبير عند رمي الجمار مع كل حصاة

**121. Жамаротда тош отиш-
да ҳар бир тош отилганда
такбир айтишлик ҳақида**

239 - [يُكَبِّرُ كُلَّمَا رَمَى بِحِصَاةٍ عِنْدَ الْجِمَارِ
الثَّلَاثِ، ثُمَّ يَتَقَدَّمُ، وَيَقِفُ يَدْعُو مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ،
رَافِعاً يَدَيْهِ بَعْدَ الْجَمْرَةِ الْأُولَى وَالثَّانِيَةَ. أَمَّا جَمْرَةٌ

¹ Муслим.

الْعَقَبَةَ فَيَزِمِيهَا وَيُكَبِّرُ عِنْدَ كُلِّ حَصَاةٍ وَيُنْصِرُ
وَلَا يَقِفُ عِنْدَهَا]

239. «Ҳожи киши учта тош отиш ўрнига келиб, ҳар тош отганда такбир айтади, сўнг олдинроққа бориб, қиблага юзланган ҳолда икки кўлини кўтариб дуолар қилади. Бу дуо қилиши фақат икки кичик ва ўрта жамаротда рухсат берилади. Аммо учинчи, яъни катта жамаротда эса, такбир айтиб тош отади-да, кейин у ерда тўхтаб дуо қилмайди, балки тош отиб бўлибоқ жўнаб кетаверади».¹

¹ Бухорий ва Муслим.

122 - دعاء التعجب والأمر السار

**122. Ажабланарли ёки
хурсандчилик иш содир
бўлганда айтиладиган дуо**

[سُبْحَانَ اللَّهِ!] - 240

240-1. «Субҳаналлоҳ!».¹

[اللَّهُ أَكْبَرُ!] - 241

241-2. «Оллоҳу акбар!».²

123 - ما يفعل من أتاه أمر يسره

**123. Хушхабар келганда
нима дейиш лозим?**

¹ Бухорий ва Муслим.

² Бухорий, Термизий, Насоий ва Аҳмад.

242 - [كان النبي ﷺ إِذَا أَتَاهُ أَمْرٌ يَسْرُهُ أَوْ يُسْرُهُ بِهِ
خَرَّ سَاجِدًا شُكْرًا لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى]

242. «Пайғамбар алайҳиссаломни хурсанд қиладиган хушхабар келганда Оллоҳ таолога шукр изҳор этиб сажда қилишга шошар эдилар».¹

124 - مايقول من أحس وجعا في جسده

124. Жасадида оғриқ сезган одам нима дейиши керак?

243 - [ضَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذِي تَأَلَّمَ مِنْ جَسَدِكَ
وَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ، ثَلَاثًا، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَعُوذُ بِاللَّهِ
وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ]

¹ Абу Довуд, Термизий ва Ибн Можа.

243. Пайғабар алайҳиссалом айтдиларки: «Жасадингдан оғриётган аъзоингга кўлингни кўй, сўнг уч марта бисмиллаҳ, кейин эса етти марта Оллоҳ ва унинг қудрати ила мен кечираётган ва кўрқаётган нарсанинг ёмонлигидан ҳимоя қилишини тилайман, дегин».¹

125 - دعاء من خشي أن يصيب شيئاً

بعينه

**125. Бировларга кўзи
тегишидан кўркқан одам
нима деб дуо қилиши
керак?**

¹ Муслим.

244 - [إِذَا رَأَى أَحَدَكُمْ مِنْ أَخِيهِ، أَوْ مِنْ نَفْسِهِ،
أَوْ مِنْ مَالِهِ مَا يُعْجِبُهُ [فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَاتِ] فَإِنَّ
الْعَيْنَ حَقٌّ]

244. Пайғамбар алайҳиссалом айтдиларки: «Агар биронтангиз биродарида ёки ўзида ёки молида уни ҳайратлантирадиган нарсани кўрса, дарҳол унга барака тиласин, чунки кўз тегиши ҳақдир».¹

126 - ما يقال عند الفزع

**126. Қўрқув ҳолатида нима
дейиш керак?**

245 - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ!]

¹ Аҳмад ва Ибн Можа.

245. «Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ!»¹

127 - ما يقول عند الذبح والنحر

127. Ҳайвон сўйишда айтиладиган зикр

246 - [بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ] [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ]

اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي

246. «Оллоҳнинг исми ила сўяман, Оллоҳ улуғдир! Парвардигоро! Бу Сендан ва Сенгадир. Илоҳим! Мендан бу қурбонликни ўзинг қабул қилгин».²

¹ Бухорий ва Муслим.

² Муслим ва Байҳақий.

128 - ما يقول لرد كيد مردة الشياطين

**128. Ёвуз шайтонларнинг
макр-ҳийлаларидан сақла-
ниш учун ўқиладиган дуо**

247 - [أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا
يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ: مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَبَرًّا
وَذَرًّا، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا
يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ
مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتْنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ
شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ]

247. «Яхши-ю ёмон хатлаб ўтиб кета олмайдиган, Оллоҳнинг мукаммал калималари ила яратганларининг, ўстириб таратганларининг ва осмондан тушадиган, осмонга кўтариладиган,

ерда унган ва ундан чиққан нарсаларнинг ёмонлигидан, ҳамда кечаю кундузнинг фитналаридан ва эшик қоқиб келадиган ҳар бир нарсанинг ёмонлигидан паноҳланаман, магар яхшилиқни олиб келувчи бундан мустаснодир, эй Раҳмон».¹

129 - الاستغفار والتوبة

129. Истиғфор айтиш ва тавба қилиш

248 - قال رسول الله ﷺ: [وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً]

248-1. Пайғамбар алайҳиссалом айтдиларки: «Оллоҳга қасамки, мен бир

¹ Аҳмад ва Ибн Сунний.

кунда Оллоҳ таолога етмиш мартадан ортиқ истиғфор айтиб тавба қиламан».¹

249 - وقال ﷺ: [يَا أَيُّهَا النَّاسُ تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةٍ]

249-2. Яна айтадиларки: “Эй Одамлар! Оллоҳ таолога тавба қилинглр. Мен Оллоҳга бир кунда юз марта тавба қиламан».²

250 - وقال ﷺ: [مَنْ قَالَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ فَرًّا مِنَ الرَّحْفِ]

¹ Бухорий.

² Муслим.

250-3. У зот яна бир ҳадисда марҳамат қиладиларки: «Кимки улуғ Ундан бошқа илоҳ бўлмаган, мангу тирик, қайюм Зотга истиғфор айтаман ва Унга тавба қиламан деса, албатта Оллоҳ таоло уни мағфират қилади, агарчи у жанг майдонидан қочган бўлса ҳам».¹

251 - وقال ﷺ: [أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الْآخِرِ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ]

251-4. Яна айтадиларки: «Банда Роббига энг яқин бўлган ҳол кечасининг охири қисмидир. Агар сен шу вақтда

¹ Абу Довуд, Термизий ва Ҳоким. Заҳабий саҳиҳ деган.

Оллоҳни зикр қиладиганлар қаторида бўлишни хоҳласанг, шундай бўлгин».¹

252 - وقال ﷺ: [أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ]

252-5. «Банда Роббига энг яқин бўлган ҳол, саждада бўлган ҳолатидир. Бас, саждада дуони кўпайтиринглар, дедилар».²

253 - وقال ﷺ: [إِنَّهُ لَيَغَانُ عَلَى قَلْبِي وَإِنِّي لِأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ]

253-6. Пайғамбар алайҳиссалом дедилар: «Гоҳида мени қалбимни ғафлат

¹ Термизий, Насоий ва Ҳоким.

² Муслим.

қоплаб қолади. Шунда бир кунда юз марта истиғфор айтаман».¹

130 - فضل التسبيح والتحميد والتهليل

والتكبير

130. Тасбеҳ, ҳамд, таҳлил ва такбир айтишнинг фазилати

254 - [قال ﷺ من قال: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ فِي

يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ

الْبَحْرِ]

254-1. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдиларки: «Кимки, суб-

¹ Муслим.

ханаллоҳи ва бихамдиҳини, яъни Оллоҳга ҳамдлар ила тасбеҳ бўлсин калимасини бир кунда юз марта айтса, унинг гуноҳлари кечирилади, гарчи гуноҳлари денгизнинг кўпигичалик бўлса ҳам».¹

255 - وقال ﷺ: [مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ عَشْرَ مَرَارٍ، كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ]

255-2. Пайғамбар алайҳисалом айтадиларки: «Кимда-ким Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ. У ёлғиз ва шериги ҳам йўқдир. Барча мулк Уникидир,

¹ Бухорий ва Муслим.

хамду санолар ҳам Унга хосдир ва У хамма нарсага қодир зотдир, деган калимани ўн марта айтса, гўё у Исмоил алайҳиссаломнинг зурриётларидан тўрт жонни қулликдан озод қилгандек бўлади».¹

256 - وقال ﷺ: [كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ،

ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ

اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ]

256-3. Яна у зот айтдиларки: «Иккита калима бор тилларга енгил, тарозуда оғир, Раҳмонга эса суюкли, субҳаналлоҳи ва биҳамдиҳи, субҳаналлоҳил азийм».²

¹ Бухорий ва Муслим.

² Бухорий ва Муслим.

257 - وقال ﷺ: [لَأَنْ أَقُولَ سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ]

257-4. Яна у зот дедилар: «Субҳаналлоҳ, валҳамдулиллаҳ, вала илаҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар, демоклигим мен учун қуёш нури етиб борган ҳамма нарсадан яхшироқдир».¹

258 - وقال ﷺ: [أَيُعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ] ((فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: ((يُسَبِّحُ مِائَةَ

¹ Муслим.

تَسْبِيحَةً، فَيُكْتَبُ لَهُ أَلْفٌ حَسَنَةً أَوْ يُحِطُّ عَنْهُ أَلْفٌ
خَطِيئَةٌ]

258-5. Бир куни Пайғамбар алайҳис-салом Саҳобаларга қарата: «Бирингиз ҳар куни мингта ҳасанот жамлашдан ожизми? — дедилар. Ўтирганлардан бири қандай қилиб биримиз бунча ҳасанот йиғиши мумкин? — деди. Шунда айтдиларки: Юзта тасбеҳ айтади, унга мингта ҳасанот ёзилади ёки мингта гуноҳ кечирилади».¹

259 - [مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ
غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ]

¹ Муслим.

259-6. «Кимики субҳаналлоҳил-аъзийм ва биҳамдиҳи деса, унга жаннатда бир хурмо кўчати экилади».¹

260 - وقال ﷺ: [يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟] فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((قُلْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))

260-7. Яна бир ҳадисда келишича: «Эй Абдуллоҳ ибн Қайс! Сени жаннатнинг хазиначаридан бир хазиначага йўллаб кўймайми? — дедилар. У Саҳоба: Ҳа, албатта, Ё Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам! — дедилар. Шунда «Ла ҳавла ва ла қуввата илла биллаҳ» дегин», — дедилар.²

¹ Термизий ва Ҳоким. Заҳабий саҳиҳ деган.

² Бухорий ва Муслим.

261 - وقال ﷺ: [أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ]

261-8. «Оллоҳ суйган сўзлар тўрттадир: Субҳаналлоҳ, валҳамдулиллоҳ вала ила иллаллоҳ, валлоҳ акбар калимасидир. Қайси бирини аввал бошласанг ҳам зарари йўқ, — дедилар».¹

262 - جاء أعرابي إلى رسول الله ﷺ فقال: علمني كلاماً أقوله: قال: [قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا

¹ Муслим.

بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ)) قَالَ: فَهَوُلاً لِرَبِّي، فَمَا لِي؟
 قَالَ: ((قُلْ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي،
 وَارْزُقْنِي]

262-9. «Бир сахролик киши Пайғамбар алайҳиссалом хузурларига келиб, айтдики: Менга бир калимани ўргатиб кўйинг, мен уни айтиб юрай. Шунда Пайғамбар алайҳиссалом унга Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ. У ёлғиз ва шериги йўқдир. Оллоҳ жуда улуғдир. Барча ҳамду санолар Унгадир. Оламларнинг Робби Оллоҳ ҳамма айбу-нуқсондан покдир. Куч-қудратнинг ҳаммаси улуғ ва ҳаким Оллоҳдадир, дедилар. Бадавий киши, булар бари Оллоҳ учундир. Менгачи? — деди. Шунда Пайғамбар алайҳиссалом «Эй Илоҳим! Мени мағфират қил, раҳм

айла, ҳидоят қил ва мени ризқлантиргин, дегин, — дедилар».¹

263 - كان الرجل إذا أسلم علمه النبي ﷺ الصلاة
 ثُمَّ أَمَرَهُ أَنْ يَدْعُوَ بِهِؤَلَاءِ الْكَلِمَاتِ : ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ
 لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي وَارزُقْنِي [

263-10. Агар биров ислом динини қабул қилса, дарҳол Пайғамбар алай-ҳиссалом унга намозни ўргатиб, сўнг мана бу калималар билан Оллоҳ таолога дуо қилишини буюрар эдилар. У калималар: Эй Илоҳим! Мени кечиргин, менга раҳм қил, менга ҳидоят ва офият бер ва ризқ ато қил».²

¹ Муслим ва Абу Довуд.

² Муслим.

264 - [إِنَّ أَفْضَلَ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَأَفْضَلَ
الذِّكْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ]

264-11. Дуоларнинг энг афзали:
«Алҳамдулиллах»дир. Зикрларнинг энг
яхшиси эса «Лаа илаҳа иллаллоҳ»дир.¹

265 - [الْبَقِيَّاتُ الصَّالِحَاتُ: سُبْحَانَ اللَّهِ،
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ]

265-12. Боқий қолгувчи солиҳ амаллар:
«Субҳаналлоҳ валҳаҳмдулиллоҳ валаа

¹ Термизий, Ибн Можа ва Ҳоким. Заҳабий саҳиҳ деган.

илаҳа иллаллоҳ валлоҳу акбар валаа
ҳавла валаа қуввата илла биллаҳдир».¹

131 - كيف كان النبي صلى الله عليه

وسلم يسبح؟

131. Пайғамбар алайҳиссалом қандай тасбеҳ айтар эдилар?

266 - عن عبدالله بن عمرو رضي الله عنه قال: [رأيت النبي

ﷺ يعقد التسبيح بيمينه]

266. Абдуллоҳ ибн Амр разияллоҳу
анҳудан ривоят қилинади, айтадилар-
ки: «Мен Пайғамбар алайҳиссаломни

¹ Аҳмад, Ҳоким ва Ибн Ҳиббон.

ўнг қўллари билан тасбеҳни санаган-ликларини кўрдим».¹

132 - من أنواع الخير والأداب الجامعة

**132. Яхшилиқнинг турлари
ва ҳамма гўзалликларни ўз
ичига қамраб олган
одоблар**

267 - [إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ - أَوْ أَمْسَيْتُمْ - فَكُفُّوا
صَبِيَانَكُمْ، فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ
مِنَ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وَأَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ؛
فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا، وَأَوْكُوا قِرْبَكُمْ،

¹ Абу Довуд ва Теримизий.

وَأذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَخَمِّرُوا آيَاتِكُمْ، وَأذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ،
 وَلَوْ أَنْ تَعْرُضُوا عَلَيْهَا شَيْئًا، وَأَطْفِئُوا مَصَابِيحَكُمْ]

267. «Агар кеч кирса, ёки кеч киритсанглар, болаларингизни ташқарига чиқармай тутиб туринглар. Чунки шайтонлар шу вақт тарқаладилар. Агар кечадан озгина вақт ўтса уларни қўйиб юбораверинглар. Эшикларни Оллоҳни исмини зикр қилиб беркитинглар. Чунки шайтон берк эшикни оча олмайди. Мешларингизни оғзини ҳам Оллоҳнинг исмини айтиб боғланглар, идишларингизни устини ҳам Оллоҳнинг исмини зикр қилиб ёпинглар, лоақал унинг устига бир нарса ташлаб

қўйинглар, чироқларни ҳам ўчиринглар».¹

وَصَلَّى اللّٰهَ وَسَلَّمْ وَبَارَكَ عَلٰى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ
وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ...

---

¹ Бухорий ва Муслим.

Мундарижа

Муқаддима.....	1
Зикрнинг фазилати.....	4
1. Уйқудан уйғонгандан сўнг айтиладиган дуолар	16
2. Кийим кийиш дуоси.....	24
3. Янги кийим кийганда ўқиладиган дуо	25
4. Янги кийим кийган кишига айтиладиган дуо	26
5. Кийимини ечганда ўқийдиган дуо	27
6. Ҳожатхонага киришдан аввал ўқиладиган дуо.....	28
7. Ҳожатхонадан чиққандан сўнг ўқиладиган дуо.....	28

8. Таҳорат олишдан аввал ўқиладиган зикр	29
9. Таҳорат олиб бўлгандан сўнг ўқиладиган зикрлар.....	30
10. Уйдан чиқишда ўқиладиган зикрлар	31
11. Манзилга кирганда айтиладиган зикр.....	33
12. Масжидга боришда ўқиладиган дуолар.....	34
13. Масжидга киришда ўқиладиган дуолар.....	37
14. Масжиддан чиқишда ўқиладиган дуо	38
15. Азон зикрлари	40
16. Истифтоҳ — намознинг аввалида ўқиладиган дуолар	44

17. Рукуъдаги дуолар 53
18. Рукуъдан бош кўтараётган вақт
ўқиладиган дуолар 56
19. Сажда дуолари..... 58
20. Икки сажда орасида ўтирганда
ўқиладиган дуолар 62
21. Тиловат саждасининг дуолари..... 63
22. Ташаҳхуд дуоси 65
23. Ташаҳхуддан сўнг Пайғамбар
алайҳиссаломга салавот айтиш 66
24. Саломдан аввал охирги ташаҳ-
худдан сўнг ўқиладиган дуолар..... 68
25. Намоздан салом бергач ўқиладиган
дуолар..... 78
26. Истихора намозининг дуоси 88
27. Эрталабки ва кечки дуолар 93

28. Ухлашдан аввал ўқиладиган дуолар..... 118
29. Кечаси ётган ўрнида у ёндан бу ёнга ағдарилганда ўқиладиган дуо .. 132
30. Уйқусида чўчиб кетиб, ваҳима босган киши ўқийдиган дуо 133
31. Ёмон туш кўрган киши нима қилиши керак..... 134
32. Витр намозида ўқиладиган қунут дуолари..... 136
33. Витр намозини ўқиб бўлиб, салом берилгач ўқиладаиган дуо 140
34. Ташвиш ва хафалик ҳолларда ўқиладиган дуолар 141
35. Бошга қайғу тушганда ўқиладиган дуолар 144

36. Душман ёки султонга йўлиқ-
канда ўқиладиган дуолар..... 146
37. Султоннинг зулмидан қўрққан
киши ўқийдиган дуо 148
38. Душманга дуоибад қилиш..... 151
39. Бир қавмдан қўрққанда
ўқийдиган дуо 151
40. Иймонида шак бўлаётган киши
айтадиган дуолар..... 152
41. Қарз тўлашда ўқиладиган
дуолар..... 154
42. Намоз ва қироатида васваса
бўлаётган киши ўқийдиган дуо..... 155
43. Иши мушкул бўлган киши
ўқийдиган дуо 156
44. Гуноҳ қилиб қўйган киши нима
дейиши ва қилиши керак..... 157

45. Шайтон ва унинг васвасасини кеткизадиган зикрлар..... 158
46. Кўнгилсиз воқеа содир бўлганда, ёки иши ўнгидан келмаётган дамларда ўқиладиган дуо 159
47. Фарзанд кўрган кишини табриклаш дуоси ва унинг жавоби..... 160
48. Ёш болаларга дам солиш 162
49. Бемор кўриш учун борилганда ўқиладиган дуолар 163
50. Беморни зиёрат қилиш фазилати..... 164
51. Ҳаётдан умидини узган беморнинг дуоси 166
52. Ўлим талвасасида ётган одамга талқин қилинадиган калима..... 168

53. Мусибат кўрган киши
ўқийдиган дуо 169
54. Ўликни кўзини юмиб қўйишда
ўқиладиган дуо 170
55. Маййитга жаноза намозида
ўқиладиган дуолар 171
56. Гўдакка ўқиладиган жаноза
намози дуоси 176
57. Таъзия дуоси 178
58. Маййит қабрга қўйилаётган
пайт ўқиладиган дуо 180
59. Маййитни дафн қилиб бўлгандан
сўнг айтиладиган дуо 180
60. Қабристонни зиёрат қилинганда
ўқиладиган дуо 181
61. Шамол эсганда ўқиладиган дуо . 183

62. Момақалдиروق бўлганда
ўқиладиган дуо 184
63. Истисқо -Оллоҳ таоло-дан ёмғир
тилаб ўқиладиган дуолар..... 185
64. Ёмғир ёққанда ўқиладиган дуо .. 187
65. Ёмғир тингач ўқиладиган дуо 187
66. Ҳавонинг булутлардан очилиши
мақсадида ўқиладиган дуолардан.... 188
67. Янги ойни кўрганда ўқийдиган
дуо 189
68. Рўзадорнинг ифтор маҳалда
айтадиган дуоси 190
69. Овқатдан аввал ўқиладиган
дуо 191
70. Таомланиб бўлгач ўқиладиган
дуо 192

71. Меҳмоннинг мезбонга қиладиган дуоси 194
72. Сув ичирган ёки ичирмоқчи бўлган кишига айтиладиган дуо 194
73. Бир хонадонда ифтор қилган киши шу хонадон аҳлига айтадиган дуоси 195
74. Таом келтирилиб, ундан танавул қилмаган рўзадор дуоси 196
75. Биров рўзадорни ҳақоратлаганда унга қайтарадиган жавоби..... 197
76. Янги пишган мевани кўрганда ўқиладиган дуо 198
77. Акса урганда айтадиган дуо 198
78. Кофир акса уриб, сўнг Оллоҳга ҳамд айтса нима деб жавоб қилинади 200

79. Уйланган кишига айтиладиган дуо 200
80. Киши уйланганда ёки от-улов сотиб олганда ўқийдиган дуоси..... 201
81. Эркак аёлига яқинлик қилишидан аввал айтадиган дуоси 202
82. Ғазаб келганда ўқиладиган дуо 203
83. Бир мусибатли кишини кўрганда ўқиладиган дуо 204
84. Мажлис — давраларда ўқиладиган дуо 204
85. Мажлис каффорати 206
86. Оллоҳ сизни мағфират қилсин деган кишига қандай жавоб қилинади 207

87. Сизга яхшилик қилган кишига айтадиган дуоингиз..... 207
88. Дажжолдан сақланиш учун ўқиладиган дуолар 208
89. Сизни Оллоҳ йўлида яхши кўраман деган кишига қандай жавоб қилинади..... 209
90. Мол-мулкени сизга бермоқчи бўлган кишига қандай дуо қилинади 210
91. Қарзни тўлаётган вақт, қарз бериб турган кишига айтиладиган дуо 211
92. Ширк келтириб қўйишидан кўрққан киши ўқийдиган дуо..... 211
93. Оллоҳ сизга барака берсин — деган кишига бериладиган жавоб 212
94. Шумланиш ва ундан қутулиш дуоси 213

95. От-улов, кема, ёки замонавий транспорт воситаларини минилганда ўқиладиган дуо 214
96. Сафар дуоси 215
97. Қишлоқ ёки шаҳарга кириш дуоси 218
98. Бозорга кириш дуоси 219
99. Миниб олган маркаби тойилганда ўқийдиган дуо 220
100. Мусофирни муқим кишига айтадиган дуоси 221
101. Муқимни мусофирга айтадиган дуоси 221
102. Сафарда кетаётиб такбир ва тасбеҳлар айтиш 222
103. Мусофирни саҳар вақтида ўқийдиган дуоси 223

104. Сафарда ёки қаерда бўлмасин
бир ерга тушса айтиладиган дуо..... 224
105. Сафардан қайтишда
айтиладиган дуо 225
106. Хурсандчилик ёки кўнгилсиз
воқеа бўлганда нима дейиш лозим .. 227
107. Пайғамбар алайҳиссаломга
салавотлар айтишнинг
фазилатлари 228
108. Саломни кенг ёйиш 231
109. Агар кофир киши мусулмонга
салом берса, қандай жавоб қилади .. 234
110. Хўроз қичқирганда ва эшак
ханграганда айтиладиган дуолар 235
111. Кечасида итлар хурганда
ўқиладиган дуо 236

112. Сиз ҳақоратлаган кишининг
 ҳақиға айтадиган дуо 237
113. Муслмон киши биродарини
 мақтаганда нима дейиши керак 238
114. Муслмон киши мақталса, нима
 дейиши керак? 239
115. Муҳрим – эҳромдаги киши ҳажда
 ва умрада қандай талбия айтади 240
116. Рукнул асвад олдида қандай
 такбир айтади? 241
117. Қора тош билан Рукнул ямоний
 ўртасида ўқиладиган дуо 242
118. Сафо ва марва тоғида турганда
 ўқиладига дуо 243
119. Арафа кунида айтиладиган дуо 246
120. Машъарил ҳаром - Муздалифа
 еридаги зикрлар ҳақида 247

121. Жамаротда тош отишда ҳар бир тош отилганда такбир айтишлик ҳақида..... 248
122. Ажабланарли ёки хурсандчилик иш содир бўлганда айтиладиган дуо 250
123. Хушxabар келганда нима дейиш лозим? 250
124. Жасадида оғриқ сезган одам нима дейиши керак? 251
125. Бировларга кўзи тегишидан кўрққан одам нима деб дуо қилиши керак? 252
126. Кўркув ҳолатида нима дейиш керак? 253
127. Ҳайвон сўйишда айтиладиган зикр..... 254

128. Ёвуз шайтонларнинг макр-
хийлаларидан сақланиш учун
ўқиладиган дуо 255
129. Истиффор айтиш ва тавба
қилиш 256
130. Тасбеҳ, ҳамд, таҳлил ва такбир
айтишнинг фазилати 260
131. Пайғамбар алайҳиссалом
қандай тасбеҳ айтар эдилар? 270
132. Яхшилиқнинг турлари ва ҳамма
гўзалликларни ўз ичига қамраб
олган одоблар 271
- Мундарижа 274

